

**ПРЕМИНАВАНЕ В БОЖИЕТО
ЦАРСТВО**

АЛЪН КРИСТЕНСЕН

Превод: Емил Енчев

Съдържание:

ВЪВЕДЕНИЕ.....	2
ГЛАВА ПЪРВА – НАЧАЛОТО НА ЦАРСТВОТО.....	3
ГЛАВА ВТОРА – БОГ ИМАШЕ ПЛАН.....	8
ГЛАВА ТРЕТА – РОДЕНИ В ЦАРСТВОТО.....	10
ГЛАВА ЧЕТВЪРТА – ГРАБВАНЕТО.....	13
ГЛАВА ПЕТА – ПРИТЕЖАВАНЕ НА ЗЕМЯТА.....	18
ГЛАВА ШЕСТА – ЦАРСТВОТО ВЪТРЕ.....	21
ГЛАВА СЕДМА – ИДВАНЕ ВЪВ ВЪЗКРЕСЕНСКА СИЛА.....	24
ГЛАВА ОСМА – НАРАСТВАНЕТО НА ЦАРСТВОТО.....	28
ГЛАВА ДЕВЕТА – НЕБЕСНОТО ЦАРСТВО.....	31

ВЪВЕДЕНИЕ

Господ ни събужда за това кои сме, и защо сме това, което сме. Той има цел за всеки един от нас да изпълним Неговото намерение на земята. Бог иска да разберем, че нашата съдба е да станем изявените синове на Царството.

Аз вярвам, че стоим в най-важното време в историята на творението. Ние сме в час на преход, време на промяна. Ние влизаме в един нов ред в Божието Царство. Деня идва – и това е следващото главно събитие в Божията програма на вековете – когато всички слави на Божия Син ще бъдат разкрити и изявени в Божиите синове.

Нека да отворим сърцата си, за да може Бог да ни говори и да ни покаже какво е наистина един Божий син, така че онези „по-велики дела“ да бъдат извършени от това огромно семейство от синове, които сега приближават до часа на проявлението. Те са тази избрана група хора, избрани през много векове, които чрез огънове и пещи на страдание са били доведени до същия славен образ на Исус Христос. Това са Божиите синове, като Него. Те са точно като Него. Те са в Неговия образ. Те са напълно Божии синове, напълно като Него, родени от Него, от Неговия ум и воля и намерение, единствената им разлика е, че Той (благословения Исус) е най-старшият в огромното семейство от синове. Те, с Него, са невястата, последния Адам в цялата му пълнота.

Една нова реалност започва да се оформя в Божиите избрани в този час, която ще се разпространи из цялото творение. Бог създава нещо ново. Започва една нова история. Един нов свят идва на земята. Земята ще бъде изпълнена със славата на Бога.

Бог издига хора, и чрез Божиите синове Той поставя едно семе на земята. Ние сме новото семе за новия век. Божията цел в издигането на Христос в нас е, да може чрез нас, поколенията на човечеството да бъдат издигнати от проклятието на греха и на смъртта, издигнати към откровението за вечния живот и слава.

Бог ни призовава да разберем дълбоките неща на Неговото Царство, да влезем в духовните нива, където никога преди не сме мечтали или не сме си представяли. Той ни призовава да променим човешкия си земен начин на мислене с неговите ограничени нива на вяра. Той иска да ни превърне в истински ХОРА НА ЦАРСТВОТО, Божии синове, които дявола не може да спре или да ни затвори вратите, хора с влияние и власт да управляват земята с Христос.

Има едно измерение на откровението на Исус Христос, което надминава говоренето на думите, писането на книгите, и проповядването на проповедите. Разкриването на Исус Христос е нуждата на нашия час, целта на този Ден, и надеждата на творението! Ако Бог не даде специална помощ на духа на мъдрост, праведност и сила да се посрещне нуждата на творението, тя няма да бъде посрещната. Няма бутони, които да се натиснат, които да могат да избавят човечеството от силата на греха и смъртта, или да разрешат сложните и стряскащи проблеми, които съществуват в света днес. Теологията „назови го и го изискай“, която казва, че Исус е направил всичко, и всичко, което ние трябва да направим сега е просто да го повярваме, не е и няма да произведе това изявяване!

Цялата земя и цялото творение чакат славата на Господа да бъде разкрита в синовете. Божиите взаимоотношения във вашия живот и в моя са изпълнени с божествена цел. Има нещо много по-велико пред нас от това да ходим по златни улици или да прелитаме в бели нощници, дрънкащи на арфи! Това е бил манталитета на църквата като цяло. Благодаря на Бог, че има небе, да има много небеса, но искам да ви кажа нещо. Всичките взаимодействия на Бог в нас, кръста, страданието, развитието, благословието, славата – са възнамерявани, за да поставят нещо от Неговата природа и характер в нас! И това не е за да ни направи достатъчно святи за небето, но за да Му позволим да бъде направен изявен в цялата Му пълнота точно тук в този тъмен свят, в който живеем!

Бог е определил правдата, славата и силата да светят пред лицето на всички народи! Това ще се извърши чрез онези, които са трансформирани в подобие на Неговия Син! Ние сме променяни сега! Нов ред се издига на земята! Царската слава на Господа ще бъде разкрита от живия, завършен храм на Неговото тяло! Неговата праведност и живот ще изпълнят земята! Неговата сила ще разгърси народите и всички народи ще дойдат и ще се преклонят пред НЕГО!

Жътвата на този век ще бъде събрана! Всичко ще бъде направено ново! Творението ще бъде освободено от робството на тлението! Греха и смъртта повече няма да царуват! Божиите избрани се подготвят за това, дори в този час!!!

ГЛАВА ПЪРВА – НАЧАЛОТО НА ЦАРСТВОТО

Човечеството не разбира копнежа, който е в него и ние можем да бъдем сигурни, че цялото неодоушевано творение също е сляпо и е в тъмнина. Ние сме станали като бебета, които понякога плачат без да знаят защо, отказващи да бъдат утешени. Душите ни често се възмущават от ужасните условия, които са в света – бунта, анархията, престъпността, налагането на собствената воля и войната, все пак, ако можехме да видим по-надълбоко от повърхността, щяхме да разберем, че всички тези неща водят началото си от човешката омраза и бунта срещу робството, в което е човека. В своето робство на тъмнина той си въобразява, че ако може да отхвърли ограниченията си, ще бъде щастлив, че ще има всичко, което желае и ще може да бъде задоволен. Но той не знае, че това неудовлетворение е много по-надълбоко от външния му живот. Докато

търси свобода отвън, той не знае, че вътрешния човек търси свобода от робството на покварата и злочестието, в които го е вкарал плътския му ум. Човека копнее за свобода от робството, в което е, но непознавайки Бог, търси свобода в бунта, само за да открие, че новооткритата му свобода е дори по-голямо и по-омразно робство от това, от което е избягал. Но онези, на които Царя Христос се е разкрил знаят, че истинската свобода се намира само когато Христос е коронясан за цар в живота им. Когато Той дойде в живота им, примките на ловеца са разрушени, сълзите на печалта се превръщат в хвала, години на грех са измити чрез Неговата кръв.

Според благото намерение на Своята воля, и за слава на Неговата слава, Божиите планове са фокусирани на Царството от сътворението на света. Век след век Бог води човечеството, подготвяйки сцената за изпълнението на времето, когато Той ще установи Своего Царство в сила над земята. Божията слава беше разкрита чрез всичките Му дела от изпълнения със страхопочитание момент, когато всемогщия Създател за първи път изговори онези всемогщи думи: „**Да бъде!**“ Всички дела и закони на първите векове, обаче, щяха да станат само плява и отпадъци в светлината на превъзходното великолепие на Христовото Царство.

Ушите чува самия глас на Бога да прогласява като гръм закона от планината Синай, но никой уши не бяха чули посланието на състрадание, благодат, милост и сила от устните на небесния Цар. Очите видяха златния блясък на храма построен от хората, но никое око не е виждало царуването на Божията сила в сърцата на променените хора. Сърцата са си мечтали за Божието бъдеще за хората, но човешките сърца са нямали силата да си представят Божиите слави запазени за Неговите бъдещи синове на земята.

По времето на Авраам всички народи бяха изпаднали в идолопоклонство. Знанието за Бога беше просто една блещукаща свещ в някои далечни ъгли на тъмнината. Бог намери за добре да се разкрие на Авраам и да му даде обещанието, че ще направи голяма нация от него, дори група от нации. В него и в неговите потомци, всички народи по земята щяха да бъдат благословени. За да извърши тази цел Бог избра мястото, в което той и неговите потомци щяха да бъдат поставени, и никое място на земята не можеше да бъде по-подходящо за целта. Бог каза за него „**Това е Ерусалим, аз го поставих в центъра на народите, със страни около него**“ (Езекиил 5:5).

Много от картографите в Средновековието са поставяли Ерусалим в центъра на своите карти, с континентите Европа, Азия и Африка, подредени около този център като остриетата на въртележка. Ханаанската земя – парче земя намиращо се около средата между трите велики разделения на земята – Азия Африка и Европа – на великата магистрала на народите, и в самия път на завоевание, търговия и пътуване, била еднакво достъпна от всички части на познатия свят.

Само век преди Исус да дойде, света бил силно локализиран и разделен на различни малки нации, с техните отделни религии, обичаи и закони, със зависти и подозрения, без изключение на комуникацията. Но след установяването на Римската империя условията бързо се променили. Когато Исус дошъл, вместо граници и нации, разделени и подозиращи се, Той намерил един изравнен свят, със съборени огради. Римските пътища прекосявали цивилизования свят, желязната сила на цезарите поддържала вселенския мир. Добрите новини можели да се разпространяват лесно, **магистралата била отворена за Царя.**

Поради мира на Рим, пътуващите можело да се движат от една провинция до друга с малка грижа за неща като паспорт или виза. Повсеместният дух на мир снабдявал един лесен начин за разпространяване на добри идеи отвъд границите.

Проникването на юдейската религия в целия цивилизован свят по онова време, поставило сцената и послужило като трамплин за евангелието на Царството.

Целия свят бил силно езически, но в този езически свят юдеите отишли със своето поклонение само на Един Бог. Прочитането на Мойсеевия закон се чувало в синагогите всяка събота, не само от юдеите, но също и от езическите прозелити. Така че юдеите разпространили сред народите поклонението на Бог, както и Месианската надежда. Умовете на хората били подготвени за идването на **Месията**. И Той дошъл в „пълнотата на времето“.

ЙОАН КРЪСТИТЕЛ изпълни словото на Господа, което беше разкрито чрез пророк Исая, което беше служение преди идването на Христос. В точното време определено от Бог, един човек със странни навици и външност започнал да проповядва в отдалечената пустинна част на Юдея, близо до река Йордан. **„Покайте се, защото небесното Царство наближи!“** Той гърмял. Този човек бил от свещеническото племе, и е бил посветен на Бог от ранното си детство чрез назарейската клетва. Той не бил облечен в меки дрехи, а в груба туника от камилска кожа. Той се задоволявал с най-простата храна от сушени скакалци и мед от скалата, той не бил тръстика разлюлявана от вятъра, но, като чепат дъб, вятъра не можел нито да го огъне, нито да го сломи. Той буквално бил гласа на един викащ в пустинята: **„Пригответе пътя на Господа, направете права магистрала в пустинята за нашия Бог“**.

Някои мислели, че Йоан бил Месията. Неговата слава скоро достигнала до управата и свещеничеството в Ерусалим. Юдейските власти изпратили делегация от свещеници да го запитат кой бил той. Той им казал, че не е Христос, но бил изпратен, за да Го представи. „Аз дойдох, за да Го посоча на Израел“. Той бил издигнат от Бог, за да подготви сърцата им за по-голямото откровение, което те скоро щяха да получат, да оформи мисленето им за новата и славна ера, която скоро щеше да изгрее.

Исус, във всичките Си поучения, никога не говори за Божието Царство като съществуващо преди това. За Него Царството беше нещо изцяло ново, което първо трябва да бъде схванато. Дори за Йоан Кръстител, Той казва, че не е бил в Божието Царство, понеже целият му стил на служене го идентифицирал с предишната диспенсация на закона. **„Закона и пророците бяха до Йоан, но след това Божието Царство се проповядва и всеки човек се натиска в него“** (Лука 16:16; Матей 11:13).

Според Исус Царството включва такива нови сили и такива несравними благословения и реалности, че всички дела и предишни движения на Бог по земята бледнеят в сравнение с него. Те са били Божиите слово, но не и Божието царуване. Те са били Божиите дела, но не и Божието управление. Те са носели човека до контакт с Бога, но не и под Божиата власт.

Исус направи една изумителна декларация: **„Сред родените от жена не се е издигал по-велик от Йоан Кръстител, но последния в Небесното Царство е по-велик от него“** (Матей 11:11).

Исус каза, че никой, който е бил роден до тогава не е бил по-велик от Йоан Кръстител. Но след това Той каза нещо по-удивително, Той каза, че дори най-малкия от нас в небесното царство е по-велик от Йоан Кръстител!

Колко възвишена позиция е запазил Той за членовете на Своето тяло, гражданите на Неговото Царство! Това означава, че дори най-малкия от призованите, арестуваните, избраните, разсилните, образованите или необразованите, богатите или бедните, при условие, че са родени отгоре, родени в духовния свят на Бог, преобразувани в природа, обновени в ума, съживени в сърцето и облечени със Святия Дух, са по-висши дори от Божиите пророци и от Йоан Кръстителя и от всичките други велики мъже, които са ходили преди тях.

В **Матей 5:19** има друго знаменателно изявление. Тука намираме историята за един човек, който не се покорява на една от Господните заповеди и дори учи другите на своето непокорство. Писанието казва, че той ще бъде наречен най-малък в Небесното Царство. На пръв поглед това може да не изглежда много насърчително. Кой иска да бъде най-малък в Царството? Но доброто нещо относно това е, че този човек все още се намира **в Царството.!** Той вероятно може да е най-малкия, но въпреки това е там. И дори този човек, **най-малкият** в Небесното Царство, Е ПО-ВЕЛИК ОТ ЙОАН КРЪСТИТЕЛ!! Помислете за това!!

КАКВО Е БОЖИЕТО ЦАРСТВО? То е цел, търсене поставено пред нас, към където ние ежедневно натискаме – целта на влизане в една напълно различна област, различна цивилизация, различна форма на управление, област управлявана от Бог.

Царството е небесно нещо, защото то е Небесното Царство, предмет на Божиите небесни съвети. Старозаветните пророчества правят известни Неговите земни съвети. Те са съсредоточени на естествени хора, физически нации, географски райони, плътски войни, териториални завоевания, буквални тронове, външни ритуали и церемонии, национални закони, храмове от камък, от злато и от кедрово дърво, животински жертви, и т.н....

Това е от голяма важност, показвайки колко напълно различно е Царството от външния свят. То има различен произход, разкрито е по различно време, има различна надежда и в него се влиза чрез различно раждане и напълно различна сфера на времето.

В Евреи глава 11 ни се казва ясно, че всички онези велики хора „не получиха обещанието, тъй като Бог е снабдил нещо по-добро за нас, така че без нас те да не бъдат направени съвършени“. Господ ни каза, че „сред родените от жени не се е раждал по-велик от Йоан Кръстител, все пак най-малкия в Царството е по-велик от него“. Небесното царство е духовната област, на което Христос е Главата и Царя. Истинската църква е столицата на Царството, Божиите синове са трона, центъра на ред и управление в Царството. Нека Светия Дух да отвори очите на разбирането ни, за да можем да виждаме отвъд завесата на плътта и в областта на Бог.

Отвъд областта на плътта ние ходим, не само в една нова област, но в нов ум. Това е ума на Христос. Тук в тази небесна област ние започваме да мислим както Бог мисли, да виждаме както Той вижда, да схващаме както Той схваща и да желаем както Той желае. Тук ставаме граждани на един нов свят, на една нова страна, небесна страна. Тук старите неща преминават и всичко става ново. Ние не можем да имаме обновен ум докато живеем и ходим според желанията на плътта и на плътския ум.

Тук е, където доктрината за просперитета е отклонила мнозина. Те са се привързали НЕ към горните неща, а към притежаването на земните неща. И незабелязано за тях, докато изискват всичко, което се прилага за естествения човек, техните желания за съкровищата на нещата на Духа избледняват.

Каква мощна промяна трябва да се случи в живота на човека, в неговата природа, в неговия характер, в неговото разбиране, в неговите цели и обективи, преди да може истински да каже: „Аз не съм от този свят, аз принадлежа на друг Цар. Аз съм посред света с цялата му извратеност, грях, скръб, ограничения, болка и смърт, но не принадлежа на него“. Ние сме чули за новородението и си мисли, че го разбираме. Накрая чухме истината за осиновяването и си въобразяваме, че сме Божии синове. Ние виждаме през замъглено стъкло, но лице в лице ще видим всички неща такива каквито са.

Мъглата, която е увиснала като плащаница върху далечните величествени върхове се разбягва пред слънцето на правдата, за да можем да знаем както сме били познати. В истинските и красноречиви думи на друг: „Вярващите от всички векове са

се продавали печално кратко на великите Божии обещания“. Ние сме се задоволявали да казваме, че всеки вярващ е новороден и трябва да чака един далечен ден, когато ще полети към небето, било то чрез смърт или чрез „грабване“. Живо си спомням, че видях тази табела на една магистрала: „Ако човек не бъде новороден, той не може да отиде на небето“. Това изявление, боя се, че е било обобщението и същността на християнската вяра, но ние сме пропуснали истинското значение на истината дадена на Никодим преди толкова много време. Да бъдеш роден от горе е **ДА** бъдеш **РОДЕН ОТ ЕДНА ПО-ВИСША ОБЛАСТ**. Духа е по-висш от плътта, въпреки че и двете могат да се развиват заедно в едно тяло. Да бъдеш роден от плътта е едно нещо, защото там сте родени в една естествена област, способни само да участвате в естествени неща. **НО ДА БЪДЕШ РОДЕН ОТ ДУХА** е да бъдеш новороден в една нова и по-висша област, където **ВЕЧНИТЕ НЕЩА ЯСНО СЕ ВИЖДАТ ПРЕД НАС**, както естествените неща се виждат от естествения човек. Без раждане отгоре не е възможно да се види Божието Царство, защото на естествения човек не му е дадена силата да вижда духовните неща.

Областта на новородението е областта на синовството. Това е областта, където Исус Христос, Божия Син, живееше и се движеше и съществуваше. Не, че Той беше новороден, защото Той никога не съгреша и не се нуждаеше от възстановяването на обикновения човек. Но Той живееше и се движеше в областта на Синовството напълно и съвършено. Той живееше и се движеше в областта на Царството и отвори пътя за нас да влезем и ние.

Както Мойсей заведе Израел до Кадеш Варни, където те можеха наистина да видят обещаната земя, но, чрез неверие, се върнаха обратно в пустинята, така Исус заведе целия свят до един вид Кадеш Варни, където славата на Царството се видя напълно, само за да бъде загубена от полезрението в една духовна пустиня, в която сме се скитали две хиляди години.

Исус Христос, Божия Син, живя в една област над и отвъд обикновените хора. Докато ние живеехме като човешки синове, Той живя като Божия Син. Докато ние бяхме отдолу, Той беше отгоре. Докато нашите царства бяха от земята, Той не беше от тука. Докато това безспорно е истина за всеки честен човек, все пак, слава на вечното намерение на Бог, Исус Христос Божия Син, стана човешкия Син, за да можем ние, които сме родени като човешки синове да станем Божии синове...

Новородението не е нищо по-малко от раждането на Божието-същество, раждането на Христово-създание, което става **„Христос във вас надеждата на славата“ (Колосяни 1:27)**. Няма новородение извън действителното раждане на едно действително Духовно Същество, което става „вътрешния човек“, „новият аз“. Това е моя дух оживен от Неговия дух, Бог донасяйки Собствения Си божествен Живот в мен и така, съживявайки ме от мъртвите, ново създание на Небесната равнина.

Толкова много християни лекомислено говорят за „преживяването“ на новородение или на „промяна на сърцето“, бивайки напълно невежи за това какво трябва да се случи, за да последва тази промяна, за да се изпълни тази реалност. Нашия Господ каза: „трябва да се родите“, не от плът, а от Дух. Религиозните, и тогава и сега, са неспособни да схванат тази най-велика от всички истини и нейните поразителни приложения. Те не успяват да разберат, че, както една жена ражда син, давайки едно действително дете на света като една жива, дишаща личност с индивидуална съдба, природа, ум и воля, по същия начин Бог **РАЖДА**, изваждайки от собствените Си слабини Своето потомство, от собствения Му вид. **„Затова понеже сме Божие потомство, не трябва да мислим, че БОЖЕСТВЕНАТА ПРИРОДА е като злато или камък, нещо направено от изкуство и човешка измислица“ (Деяния 17:29)**.

Ние сме от Божия род, и трябва да растем в пълнотата на Неговото Божествено Същество. (2 Петрово 1:4) ... „можете да бъдете участници на БОЖЕСТВЕНАТА ПРИРОДА“ (Римляни 12:10)...“за да можем да участваме в Неговата святост...”

ГЛАВА ВТОРА – БОГ ИМАШЕ ПЛАН

Исус беше изпратен със задача да разруши силата на греха, на Сатана и на себето. Първият Адам зачена греха чрез егоцентричност, а последния Адам (Христос) разруши силата на греха и на себето. Исус дойде, за да възстанови първоначалния ред като живя от Своя духовен човек. Христос беше изпратен на мисия, за да изкупи човека, така че тези, които вярват да могат да живеят от своя дух. Вие сте духовна личност, духовно същество като вашия Баща. Имате сила да побеждавате естествените и земните ситуации и обстоятелства, понеже най-великият живее във вас.

Исус беше първия и единороден Син, но ще има много синове. Той беше Сина модел, когото трябва да имитираме, така че да бъдат произведени много синове на земята и Неговото Царство да бъде установено.

Ние имаме Неговия Живот и трябва да вземем решение да вярваме, че Той, чрез духът Си, е дошъл да живее в нас. Това ще изисква обновяване на ума, за да може Той да изразява Себе Си чрез нас в един свят на тъмнина. Ако вземем решението и Му позволим, Той ще разруши всички неща, които ни пречат да достигнем пълнотата на Неговия живот в и чрез нас. Ние имаме уникалната възможност да изразяваме Неговата цялостност в живота си. Вие имате способността във вас да възпроизвеждате цялостта на Христос в този свят. В Адам всички умират, в Христос всички живеят! Бог издига този дом в нас.

Близо е деня, когато Бог ще извърши всичко, което иска да направи, за да доведе до изпълнение Своето намерение за творението Си. Той има план да възпроизведе Себе Си на земята, Той ще установи Царството Си на планетата земя чрез Своите синове, Той чува стенанието на Своето творение, чакащо за изявяването на Божиите синове.

Множества от хора стенат вътрешно, (искайки нещо). Но те не знаят, че това, което искат е да видят Божиите синове разкрити на света.

Те опитват нови къщи, коли, ваканции, дрехи, но никога не са наситени или задоволени; много християни са на същото място. Но със сигурност ще дойде деня: **„Когато царствата на този свят ще станат Царствата на нашия Господ и на Неговия Христос, или на Неговите помазаници (Откровение 11:15).** Това са онези, които са получили помазанието на Духа, който беше върху нашия прославен Господ и Глава. Онези, които растат в зрялост в Христос Исус като Божии синове, ще оформят корпоративното тяло на „Неговия Христос“ или Неговите помазаници.

Някои са казвали: „нашата църква гради Царството“. Но никъде в Библията не ни се казва, че ние можем да градим Царството. Казва ни се, че можем „да видим“ Царството, „да влезем“, „да го приемем“, „да го наследим“ или „да прокламираме“ Царството, но никога не се казва да го градим.

„Това е благоволенieto на Татко да ви даде Царството“, (Лука 12:32). Ако можем да градим Царството, тогава това ще бъде нещо, което ние раждаме, което ние произвеждаме, това ще бъде структура, която изисква нашите усилия, за да я издигнем. Това ще бъде институция, която изисква нашата находчивост и работа, за да бъде установена. Но Царството Е, то вече съществува, то е било приготвено за нас преди създаването на света (Матей 25:24). Когато Исус дойде, Той донесе и установи

Царството на земята. Хората, които се опитват да градят Царството винаги се провалят, понеже се опитват да правят нещо, което не може да бъде направено.

Божието Царство е като синапово семе и трябва да расте; има растеж, не на усилие, а на живот. Вие можете да построите къща, но не можете да построите дърво или плод, понеже нещата, които растат се произвеждат от един вроден вътрешен живот и вие не можете да ги построите. Растежа и проявлението на Царството не е човешка работа, а нещо от живота; ето защо Божието Царство е във вас. Живота на духа е, който ражда образа и славата на Бог в живота и делата на хората. Да, Бог търси първоначално посвещение на Него, преживяване на обръщение, но Той иска много повече от това! Той иска да има постоянен растеж на Царството отвътре!!

Чрез кръвта на Исус ни е дадена възможността да влезем в Божието Царство. Това е един свят призив и включва голямо отделяне от нашите приятели, религиозни области и всеки и всичко, което би затруднило изкачването ни на хълма на Господа. Плътта ще се свива от страх при самотата на ходенето, ума ще пита защо трябва да е така, но духа отвътре ще продължава да ни води напред, понасяйки Неговия укор. Докато вършим нашата част, Бог постепенно ще ни променя; **„Този, който е започнал добро дело в нас ще продължи докато Христос не се изобрази в нас“.**

Трябва да има трансформация в нашите умове, обновяване на ума (**Римляни 12:2**). Не обновяване, не трансформация. Трябва да има обновление в ума, старото мислене трябва да си замине, за да може да бъде допуснато новото. Трябва да има въвеждане на нова информация!

Много хора ще се засегнат от новата истина, която Бог въвежда. Исус каза „не се засягайте“. Първото Му послание към света беше „покайте се“ (имайте промяна на ума). Можете просто да си съществувате или можете да влезете в живота, от вас зависи да се **ПРОМЕНИТЕ!!**

Ние научаваме истината, но се предполага да живеем тази истина. Бог е във вас, така че трябва да действате от сила и радост. Не търсете нещо извън вас, Той е във вас. **„Имаме това съкровище в земни съдове, така че превъзходството на силата да може да бъде от Бог, а не от нас“.** (2 Коринтяни 4:7).

Вие не знаете колко мощен Бог има във вас, понеже правите невалидна тази сила с ума си. Трябва да вземем някои силни решения, за да се променим. Често се нуждаем от корекция, за да направим необходимите промени, някои не могат да понесат корекцията, която ще им помогне да направят промените, които са необходими. Когато мразите корекция, вие в същност мразите себе си, защото ще продължавате в пътя, в който ходите. Дължите на себе си да се промените, освен ако не чувствате, че мястото, в което сте е там, където искате да отидете!!!

Има ли повече и по-добри неща от спасението?? Спасението е само самото начало на влизането в един изцяло нов и богат живот, **НЕГОВИЯ ЖИВОТ**. Църквата се предполага да отглежда синове и да разкрива разнообразната мъдрост на Бог на света и на началствата и властите, но изглежда, че печално сме се провалили.

Исус каза: **„Трябва да се новородиш преди въобще да можеш да видиш Царството....и трябва да се новородиш от Духа преди да можеш да влезеш в Царството“.** Каква мощна трансформация трябва да се случи в живота на човека, в природата му, в характера му, в общественото му положение, в желанията му, в отношенията му, в поведението му, в разбирането му, целите и обективите му, преди да може да каже: Аз не съм от този свят, аз съм новороден, роден съм в друго Царство. Принадлежи на друг Цар. Аз съм посред греха на този свят, посред болестта, извратеността, тъгата, ограниченията, болката и смъртта. **НО НЕ ПРИНАДЛЕЖА НА НЕГО!!!**

Да бъдеш роден отгоре е да бъдеш роден в една друга област, това е областта, където Исус Христос, Божия Син, живееше и се движеше и съществуваше. Той живееше и се движеше в областта на царството и отвори пътя за нас, за да влезем там. И Исус Христос Божия Син стана човешкия син, за да можем ние да станем Божии синове. Той донесе Божието царство на земята. Божието Царство е като семе, което е посято и чрез спонтанния процес на поникване и растеж, чрез силата на живеещия вътре живот става израза и царуването на Бог на земята. Божието Царство е това владение, където Божията спасителна, трансформираща сила поражда всяка опозиция, събаря всяка стена, променя всичко, което е противно на Божията природа, ум и воля и води хората до покорство на Неговата власт.

Бог върши чудесна работа в Своите избрани в този час! Това е една завършена работа. Той напълно ни променя от плът в дух, от земни в небесни, правейки ни победителите, които е очаквал да бъдем. Това е Неговия план напълно да ни изчисти и да ни промени! Докато Той прави това, ние изгубваме нашата идентичност и вземаме идентичността на нашия Баща, характеристиките на Неговия Свят град, Новия Ерусалим, и новата творческа идентичност, представена в Неговото ново име. Когато тази работа е напълно завършена в нас, ние ще се идентифицираме напълно с Бог и с областта на Неговия Дух.

ГЛАВА ТРЕТА – РОДЕНИ В ЦАРСТВОТО

„Истина, истина, ти казвам, ако човек не се новороди не може да „види“ Божието Царство“. (Йоан 3:3).

Божието Царство означава много неща за много различни хора, в зависимост от тяхното разбиране. Това е само естествено, поради многото изображения, чрез които идеята беше представена от Исус, а също защото хората са на различни етапи в своя напредък по пътя към Царството. Следователно това означава, че те са постигнали различни степени на растеж като Божии деца в Божието семейство. Исус каза, че човек трябва да се новороди, за да „види“ Царството. Тук откриваме Исус да слага предварителното условие за разбиране на Царството.

Но Той не каза, че след като е новороден човек веднага напълно вижда Царството. Духовното раждане е необходимото условие. Разбирането на Царството духовно и схващането на неговата реалност могат само да последват новородението, а не да го предшестват. Докато не сте родени отгоре, вие нито имате способността да видите, нито потенциала да влезете в Божието Царство.

На първо място тогава, Царството не е естествено състояние, защото в него трябва да се влезе след едно ново духовно раждане. Човек не може да спомогне повече за второто си раждане, раждането в духовния свят, отколкото може да спомогне за първото си раждане, раждането му във физическия свят. Това идва от един друг свят. Той е роден от една по-висша област. Това е работа единствено на Бог. Това е една нова област, в която човек влиза под напълно нови условия. Това става достъпно чрез преживяването на нов живот, нова идентичност, ново гражданство, нов дух, нова природа, нова воля, ново отношение, нова способност и нова цел. Когато хората идват в света, те са родени извън Божието Царство, и не могат да виждат в него.

„Ако човек не се новороди не може да види Божието Царство“. Какво означава тази дума „да види“ тука? Всеки с духовно разбиране знае, че думите „виждам“ и „зная“ са идентични в своето духовно значение. Когато кажа на някой приятел нещо, което той не е виждал преди, и се опитвам да го накарам да го види,

изведнъж през лицето му минава просветлението, което посочва разбиране. Той казва: „О, сега го виждам!“ Той няма предвид, че наистина вижда нещо с очите на плътта. Има предвид, че го „разбира“ или го „знае“. Така че Исус ни казва, че без новородението човек не може да разбере, да схване или да познае Божието Царство. По-добре е да познаваш Божието Царство чрез духа отколкото да видиш с физическите си очи някакво „вечно“ или „външно управление“, което може да бъде наречено Божието Царство.

Ако Царството беше външно тогава всички пияници, проститутки, изнасилвачи, или атеисти щяха да могат да го видят. Имаше мнозина, които виждаха Исус с физическите си очи, но нито веднъж не видяха Божия Син. Те виждаха Христос, но не знаеха, че Той беше Христос. Виждаха чудесата Му, но не Го познаха. Те дори Го отхвърлиха, презряха Го и Го намразиха, докато Го гледаха. Можете да видите Самия Исус в човешка форма днес, но докато очите ви не са отворени, както стана с очите на двамата мъже от Емаус, вие няма да знаете, че Той е Христос. Милиони хора днес виждат Божия Христос, който е Неговото многосъставно тяло на земята, но не Го познават!

„Вижте, каква любов ни е дал Татко, да се наречем Божии деца, затова света не ни познава, защото не познаха Него“, (1 Йоан 3:1). Те ни виждат, но не ни виждат – не могат да ни познаят чрез духа. Но когато сте родени от Духа, вие виждате това, което другите очи не могат да видят. Вие виждате невидимото и вечното. Виждате Бог и виждате Божието Царство.

Естествения човек е мъртъв. Той е ням, глух и сляп за духовния свят на Бог. Да бъдеш сляп просто означава да нямаш виждане за това, което Бог желае. Естествения ум е много помрачен и е без разбиране. Единствено Святия Дух може да го събуди. Човешките усилия да просветят хората с дълбоките духовни неща на Бог винаги ще се провалят. **ЕДИНСТВЕНО НА ХРИСТОС Е ДАДЕНА СИЛАТА ДА ОТВАРЯ ОЧИТЕ НА СЛЕПИТЕ**, както люспите паднаха от зрението на Савел от Тарс, когато Исус ги махна.

Това обяснява защо Библията остава до голяма степен затворена книга за най-образованите, но необърнати или не-помазани хора, докато е отворена книга за много от най-обикновените и най-невежите вярващи. Това обяснява защо човек може да бъде образован и обучен във всички теологични степени, които всички духовни семинарии в света могат да му дадат, но въпреки това да бъде напълно сляп за великите духовни откровения, на безкрайните дълбочини и вечна слава в страниците на благословената Книга на Книгите. Това обяснява защо плътски мислещи хора, които са чели Библията и са я изучавали подробно, и знаят еврейски и гръцки, въпреки това не успяват да открият живия Христос или трансформиращата сила на Святия Дух или славите на Божието Царство. Тези хора не са видели чудесната надежда на осиновяването или крайното възстановяване на всичко в нейните страници. Изглежда странно, че с отворена Библия пред себе си те не виждат тези истини, които за нас са съвършено ясни. Но, в края на краищата, не е странно, защото тези неща са тайни известявани само на онези, които познават духовното ходене и са били свързани с Божието семейство чрез чудото на новородението. Исус каза, че тези неща са били скрити от мъдрите и разсъдливите, но са открити на бебетата.

Исус каза: **„Божие Царство е във вас“** и после каза **„но то е като синапово семе и трябва да расте“**. В началните глави на Библията, Едемската градина разкрива славата на небесното Царство на земята. То не е Царството В небето, то е небесното Царство, Царството, което води началото си в и от небесната област. Нашата молитва е Царството да дойде, така че Божията воля да се върши на земята както е в небето. Бог

сега създава една нова реалност на земята, хора, които са небесни, но които ходят по земята. Те носят небето на земята със себе си. Те нямат желание да напускат земята, за да „отидат“ на небето. Те не търсят грабване или смърт. Те са град, който слиза от Бог от небето. **„Ето! Скинията на Бог е с хората, и Той ще живее (в) тях, и те ще бъдат Негови хора, и Само Бог ще бъде с (в) тях, и ще бъде техен Бог“.**

Тази нова реалност се оформя в избраните от Бог в този час и ще се разпространи из цялото творение. Бог създава нещо ново. Нова история започва. Нов свят идва на земята. Земята ще бъде изпълнена с Божията слава. Бог издига живота на Христос в хора и чрез Божиите синове. Той поставя семе на земята. Ние сега сме светлината на хората и светлината на света. Ние сега сме солта на земята. Ние сме новото семе за новия век. Божията цел за издигането на Христос в нас е чрез нас поколенията на човечеството да могат да бъдат издигнати от проклятието на греха и смъртта, към откровението на вечния живот и слава. Защо иначе Исус изцеляваше болните и възкресяваше мъртвите? Защо повдигаше бедните, хранеше гладните и подтиснатите? Защо докосваше, с чудотворна сила, безнадеждните и обладаните? Със сигурност не и за да им каже, че ще бъдат благословени след смъртта си в едно далечно небе там някъде!

Той донесе благословенията и ползите от Божието Царство на хората, големи и малки, точно тук на земята, защото Божието Царство беше приближило! Няма друго, което да се търси, защото скинията на Бога е с хората. Странно е как църквите на земята учат точно обратното! Те учат, че скинията на Бога е с човека в небето. Но целта на всичките изкупителни усилия на Бог е Той накрая да бъде Бог, когото хората ще видят на земята, Бог, който ще направи земята да бъде едно с небето, където Исус е Господ над всички хора и те, в Него, ще живеят в небесното Царство.

Бог има голяма цел в творението. Той направи небесата и земята. Той направи света за Себе Си като поле, в което да разкрива Себе Си и да прави видим кой е Той, в цялото съвършенство, мъдрост и истина на Неговото Същество. Творението има произход и цел, и този произход и цел са определени от мъдростта и желанието на всемогъщия Творец. Света около нас има значение. Той не е свят, както материалистичната наука предполага, който е дошъл от никъде, няма лична цел, където никой не знае накъде отива или какъв ще бъде краят. Срещу това ние можем да заявим: „Алелуя, нашия Господ Бог всемогъщият царува“. Творението дойде от Бог, то се връща обратно при Бог. Той царува над него, и то ще изпълни Неговото намерение, което напълно и абсолютно е едно славно намерение. То ще донесе на Бог постъпления на хвала и слава и обожание, каквито никое друго средство не може. Затова то има значение. То е полето на развитието за показването на Божията мъдрост, сила и слава, средства, чрез които Той прави Себе Си познат и разбран; средства, чрез които Бог е не само познат, но чрез които също ще бъдат постигнати една върховна радост и вечно блаженство. Това е тайната, без която творението не може да бъде разбрано.

Божията цел в човека далеч надминава красотата и славата на творението. Развиващия се модел на Бог в създаването на човека никога не се е променил. **„И Бог каза: „Нека да направим човека по нашия образ, по нашето подобие, и така Бог създаде човека в собствения Си образ...“** В този текст е показано, че падението не е нормалното състояние на човека. Човека днес, както Адам, може да е далеч от Бог, все пак в сърцето си, както в писанията, ще бъде чуто свидетелство, казващо, че отдалечаването е дошло от себичната воля. Той може да живее в грях и скръб, но дълбоко в своята съвест човека знае, че този живот е в опозиция на волята и намерението на неговия Създател. Следователно човека в Божия образ е показан преди падението, за да потвърди гласа, който говори на всяко човешко сърце, и заявява, че

въпреки че всички хора ходят като Адам, греха и смъртта не са част от Божият вечен ред, но са просто временна подредба в изработването на големия план на Бог. Правилното място на човека се вижда в Христос, последния Адам, изобразено от първия Адам преди да падне. Адам, в образа и славата на Бог, управляващ над всичките дела на Божиите ръце, е образа на човека в Христос, както Бог го е наредил.

Разглеждайки ръста, благородството и управлението предадени на Адам ние получаваме някаква представа за това какви същества сме. Човек в Божия образ и подобие! Интересно е да се отбележи, че Всемогъщия Творец оформи и създаде всичко в природата, в целите небеса и до дълбините на земята и след това, след като свърши и нареди всичко, Той ни дава истинската оценка на величието и целта на човека, когато казва: **„Нека да направим човека в нашия образ и по нашето подобие, и нека те да владеят“**. Човека следователно не е само най-важното създание на земята, но най-важното създание навсякъде във вселената. Можем ли да не виждаме чрез това, че Адам стоеше сред обширното творение като ОТКРОВЕНИЕТО ОТ БОГ за цялото творение?

Никога не ни е казано колко дълго Адам е живял в тази чудесна градина, където Божията слава е била разкривана чрез него в управлението и благославянето на творението. Но това славно царуване на чудо и мир под ръководството на един син в образа и подобие на Бог беше просто смътна фигура на деня, когато цяла компания от синове по Божия образ ще царуват в блясък над всичко и във всички области, във всички светове и всички неща на небето и на земята. Ние ще бъдем събрани заедно в единство с Бог в Неговия живот и намерение. Нашия Господ Исус Христос е първия и главата на тази славна компания, и представен и предвещан чрез първия човек, Адам, Той е връзката между Бога и творението.

НЕБЕСНОТО ЦАРСТВО ОТВАРЯ ЗА НАС цялата сила, ресурси и способности на небесата и поставя на наше разположение всичко, което Бог има и е. Но трябва да има средства за изразяване. Трябва да има средства, чрез които Бог да може да обяснява небесни неща на език, който света да може да разбира. Божия Дух може да бъде навсякъде и да се движи навсякъде, но човешките, естествени очи не могат да виждат нещата на Духа. Няма начин, по който те да могат да се „настроят“ за този свят. Но света може да вижда движението на Духа В НАС! Света вижда движението на духа в хора живеещи на земята, и тялото на Христос е настроено да изразява, проявява, разкрива и тълкува Бог на света.

Бог сега усъвършенства Своите синове в мъдрост, святост, знание, благодат и сила и Бог ще постави този човек пред Своето творение и ще каже: „Ето го Моя образ и подобие. В този е Моето владение и Моята власт“. Това ще е сякаш Бог казва на Своето творение, че не е необходимо за тях да виждат Създателя, защото те ще видят този човек, когото Той е направил. Не беше ли това самата истина, която Исус говори на Своите ученици един ден, когато каза: **„Не бях ли с вас толкова дълго време, а вие не Ме познавате? Този, който е видял Мен е видял Татко“**. Същото ще бъде с всички святи Божии синове.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА – ГРАБВАНЕТО

Тъй като църквата е била напълно обучавана за грабването преди, по средата или след голямата скръб, за което е имало много теологични дебати и спорове, важно е да погледнем следващата информация, за да открием какво ни казва всъщност Библията относно целия този предмет.

Голям брой църковни посетители в различни деноминации често слушат само за грабването. Те са в постоянно очакване за него. Христос може да дойде тази вечер и да отвлече църквата в небето, предупреждава проповедника в съживителните събрания, в неделните църковни служби и по телевизията. „Тръбата може да засвири преди това събрание да е свършило, или преди да се събудите сутринта“. Милиони вярващи се чудят силно загрижени: „Кога ще се случи това? Ще бъде ли по времето на моя живот? Ще бъда ли готов?“ Предполага се да се случи по този начин: внезапно, точно преди света да дойде до период на бедствие наречен „скръбта“, ни се казва, че Исус ще се върне незабележимо и ще отвлече – „грабне“ – всички новородени християни и ще ги занесе на небето, или някъде далече горе в облаците, далеч от бъркотията на света, за период от седем години.

ГОЛЯМОТО БЯГСТВО! „Очаквайки тази блажена надежда, и славното явяване на великия Бог и нашия Спасител Исус Христос“ (Тит 2:13). Има едно странно нещо, което се случва днес, защото повечето християни не очакват „идването“ на Господа, а вместо това очакват „заминаването“ на светиите!!

Трудно е да се убедят хората в противното, когато години наред умовете им са били поставяни в обратната посока. Истината е, че това не е грабването; това е явяването на Господа. Блажената надежда не е избавление от скръбта, тя е НЕГОВОТО СЛАВНО ЯВЯВАНЕ В НЕГОВИТЕ ХОРА. Ние НЕ очакваме ГРАБВАНЕ, което да вземе хората от този стар свят, но очакваме Той да се яви от вътрешността на Своите синове, за да трансформира избраните, така че те да могат да променят посоката на този свят... Това е времето на явяването на Христос в голяма сила и слава.

ПРОИЗХОДА НА ГРАБВАНЕТО

До началото или до средата на 17-ти век не е имало никаква значителна група вярващи по света, които да са очаквали „грабване“ на църквата преди един седем годишен период на скръб.

Факт е, че грабването не е било поучавано от ранната църква, не е било поучавано от църквата през първите векове, не е било поучавано от реформаторите, НЕ Е БИЛО ПОУЧАВАНО ОТ НИКОГО, освен от двама римокатолически теолози, до 1830 година!

По времето на реформацията ранните протестанти широко поддържали, и били убедени, че папата бил главното индивидуално въплъщение и олицетворение на духа на антихриста, а римската църква била блудническата система от **Откровение 17**...Това разбиране било отговорно за изкарването на милиони вярващи от римокатолическата религиозна система...Следователно било целесъобразно за определени римски теолози да отклонят вниманието на хората от папството, и те направили това като изобрели противно тълкуване на това, което се поддържало от протестантите.

Този нов план на пророческо тълкуване станал известен като футуризм. Вместо да разглеждат книгата Откровение духовно и исторически, те я изпратили цялата до един кратък период от време в края на века. Езуитския свещеник Рибера, бил, който в дните на реформацията, първи поучавал, че всичките събития в книгата Откровение ще се случат буквално по време на управлението на антихрист за три години и половина в края на века...Така Рибера положил основата за една система на пророческо тълкуване, от която „тайното грабване“ сега е станало съществена част...

По-късно, Именюел Лаконза, също езуитски свещеник, надгражда върху учението на Рибера и прекарва голяма част от живота си пишейки една книга

озаглавена „Идващия Месия в слава и величие”. Лаконза, обаче, пише под възприетото име „Раби Бен Езра”, по общото мнение учен юдеин, който е приел Христос за Спасител. С езуитско лукавство той направил заговор да даде на своята книга чуваемост в протестантския свят, понеже те дори нямало да я допуснат в домовете си, ако идвала от езуитско перо, но като заслужилата творба на обърнат юдеин, те щели да я погълнат с жив интерес! В страниците на тази изпипана фалшификация Лаконза поучавал ново въведената идея, че Исус се връща не веднъж, а два пъти, и при първия етап на Своето завръщане Той ще грабне църквата Си, така че тя да избегне царуването на бъдещия антихрист... Книгата му била издадена първо на испански през 1812 година и скоро намерила своето място в рафтовете на библиотеката на архиепископа на Кентърбъри в Лондон, Англия.

Сега се появява името на Едуард Ирвинг. Роден в Шотландия през 1792 година, Ирвинг станал един от най-красноречивите проповедници по негово време. През 1827 година неговите събрания на открито в Шотландия привличали тълпи от по 10,000 човека. Църквата му в Лондон побирала 1,000 души и се пълнела седмица след седмица със събрание привличано от най-блестящите и влиятелни кръгове на обществото...

До това време идването на Господа се разбирало като идване на Господа за Неговите хора, и В Неговите светии (**2 Солунци 1:10**), и нямало очакване за Неговото телесно идване... Ирвинг открил книгата на Лаконза и бил дълбоко разтърсен от нея, в същност той се влюбил в нея, превел я на английски, и тя била издадена в Лондон през 1828 година. В същото това време Ирвинг чул това, което той вярвал, че било глас от небето, заповядващ му да проповядва тайното грабване на светиите... Тогава Ирвинг започнал да провежда библейски конференции из цяла Шотландия, наблягайки на Идването на Исус да грабне църквата Си. Също по това време започнало да се появява едно ново движение, което станало известно като Плимутските братя... Човек на име Джон Нелсън Дарби бил водещата фигура сред Плимутските братя от 1830 година нататък... Дарби бил от преуспяващо ирландско семейство, бил образован като адвокат и след като спечелил високи почести в Дъблинския Университет, се обърнал, за да стане служител...

Ирвинг и Дарби били съвременници, въпреки че били свързани с различни религиозни групи. Една група търсещи християни се събирали в замъка на Лейди Пауърскот за изучаване на библейските пророчества. Последователите на Ирвинг отишли на събранията завладени от идеите за тайното „грабване” и бъдещия антихрист, взети от езуитската книга на Лаконза. Дарби и другите лидери на Братята били поканени на тези събрания и станали участници в тях. Там било, където Дарби се запознал с езуитското учение за тайното грабване и футуристичното тълкуване на пророчествата, както и с известната книга на Раби Бен-Езра, или, всъщност, езуитския свещеник Именюел Лаконза! Самият Дарби бил плодотворен автор и от тогава нататък постоянен поток на пропаганда излизал от перото му. Дарби развил и организирил футуризма в система от пророческо учение наречено „диспенсационализъм”. И перлата на короната в царството на диспенсационализма разбира се е, така нареченото ТАЙНО ГРАБВАНЕ!

Учението за тайното грабване било въведено в САЩ и Канада през 60-те и 70-те години на 17-ти век... Самият Дарби посетил Съединените щати шест пъти. Новото учение се разпространявало... Един публичен проповедник на име Скофийлд дошъл под влиянието на Дарби и на Плимутските братя. Скофийлд станал силен поощрител на учението, което било поощрявано от Дарби, когото той считал за „най-задълбочения библейски ученик в съвременните времена”. Той смесил своето учение в своята СКОФИЙЛД РЕФЪРЪНС БАЙБЪЛ. Чрез тази Библия Скофийлд тънко пренесъл

учението за тайното грабване в самото сърце на евангелизма. Произхода на доктрината за грабването, която ни била донесена, е била римокатолическо изобретение! Езуитския свещеник Рибера повлиял езуитския свещеник Лаконза, Лаконза повлиял Ирвинг, Ирвинг повлиял Дарби, Дарби повлиял Скофийлд, Скофийлд и Дарби повлияли Дуайт Муди, а Муди повлиял петдесятното движение... Асамблеите на Бога, които са най-голямата петдесятна деноминация в днешния свят, вярват в това, което учи Библейския институт Муди.

Днешните Църкви буквално са пълни с плътски, земно мислещи християни, които седят отзад в едно спокойствие и самодоволство и чакат едно бъдещо грабване, което ще ги пренесе отсред голямата скръб на земята в началото на Деня на Господа... В голямото множество евангелски кръгове ние сме учени, че всеки момент Исус ще дойде и тайничко и тихичко ще отвлече Своите избрани в едно небе някъде далече – за да избегнат голямата скръб, която скоро ще посети земята... **ТОВА НЕ Е ИСТИНА.**

„Грабване“ не е библейска дума. Нека всички Божии хора да спрат да говорят за „грабването“. Думата грабване не е в писанието и действително подвежда... Ние ще се лишим от голямо объркване и плътска заблуда, ако вместо грабването говорим за това да бъдем „хванати в духа“ (Деяния 8:39) „И когато излязоха от водата, Духът на Господа отнесе Филип, така че евнуха повече не го видя“. (2 Коринтяни 12:2 и 4) „Познавам един човек в Христос, който, преди четиринадесет години, в тялото ли неznam, или извън тялото неznam беше занесен до третото небе“ (Откровение 4:1) „След това погледнах и видях отворена врата в небето. И първият глас, който чух беше като тръба говори с мен и ми каза: „Ела тук горе и Аз ще ти покажа неща, които трябва да се случат след това“. (1 Коринтяни 1:13) „пренесени в Царството“, (Ефесяни 2:6) „Издигнати в небесата с Христос“.

Ние често искаме да се обръщаме към поучението на Исус в Матей 24: „**Както в дните на Ной, двама ще работят на полето, единият ще се вземе, а другият ще се остави, две жени ще мелят в мелницата, едната ще се вземе, а другата ще се остави**“. Както в дните на Ной, потопа дойде и ги завлече, кои? Неправените. Кои бяха оставени? Праведният Ной. Предишните собственици бяха взети. Ной наследи земята и и никой не беше оставен да оспорва неговото твърдение, и само той беше оставен да въведе новия век. Към което Исус добави това знаменито изявление: **ТАКА ЩЕ БЪДЕ ИДВАНЕТО (ПРИСЪСТВИЕТО) НА ЧОВЕШКИЯ СИН...**

Този велик преобраз сочи към много повече от това просто жителите на света да бъдат издухани от картата и само вие и аз и още няколко светии да останем. Това сочи към пътя на ЖИВОТА вместо към СМЪРТТА. В този час Божиите избрани строят ковчег на покорство и истина, на мъдрост и праведност, за да могат да ЖИВЕЯТ И ДА НЕ УМРАТ. Аз ви заявявам, че има хора, които ще живеят и няма да умрат!! Това не е един външен ковчег от гоферово дърво, а е един вътрешен ковчег от ума на Христос и пътищата на Бог в ДУХА. Нашето скривалище е Христос.

„**Вашия живот е скрит с Бог в Христос**“ (Колосяни 3:3). Страхливите и нечестивите са тези, които търсят някакво географско място за скриване. Едни искат да напуснат земята и да полетят към небето, докато други викат към скалите и планините да ги скрият, а други търсят скривалище в някое естествено място, ферма, пустош, пустинна област, и т.н. Но това няма да работи. Няма да работи, защото е естествено, физическо, плътско, земно. Не можете да избягате от смъртта по този начин. Можете да избягате от смъртта единствено чрез ЖИВОТА!! А можете да намерите живот единствено като сеете за ДУХА!! Божият живот в духът ви е, който ще погълне

смъртта, давайки ви възможност да избегнете нещата, които идват върху света... АКО ЧОВЕК НЕ ЗАГУБИ ЖИВОТА СИ (в Бог) НЕ МОЖЕ ДА НАМЕРИ ЖИВОТ.....

Тъй като толкова много християни постоянно очакват Исус да дойде за църквата, да я отнесе някъде в небето, трябва да погледнем по-отблизо Словото, за да видим дали можем да намерим този израз, „Идващ за светиите“ някъде в Библията. Това може да дойде като шок за някои, но Библията НИКЪДЕ не говори за това, че Исус „идва за светиите“. Нека онези, които лекомислено използват този термин да ни покажат къде се намира той на страниците на вдъхновената от Бог Книга. Нека да изследват! Това не може да се намери! Тогава със сигурност, едно учение, което постоянно използва един израз, който е чужд на Божието Слово трябва да бъде поставен на подробно изследване. Мога да чуя някой скъп светия да казва: „О, но Библията казва, че Исус идва за църква без петно или бръчка“. Не, не го казва! Това, което казва е, че „**Христос толкова обича църквата и даде себе Си за нея, за да може да я освети и да я очисти с водното измиване чрез Словото, че да може да представи на себе Си една славна църква, без петно или бръчка, или някакво такова нещо**“ (Ефесяни 5:26-27).

Нищо не се казва за вземане на църквата някъде.

Да „представи църквата на себе Си“ в едно свято безупречно състояние въобще не изисква промяна на физическата позиция на църквата!!! Няма никакво споменаване за пътуване, описанието е за състояние. Идването на Господа „за“ Неговата църква не е нищо повече от изобретение на невежи умове, измислени от хора, които четат в Библиите си много фантастични приказки, които използват, за да подкрепят своите заблуди. Спящата църква не може да мисли за нищо друго освен за едно физическо понасяне в облаците, бивайки грабната в едно безплатно състояние и преживяване на собствената си измислица, където възнамеряват да седят облечени в бели нощници или нещо подобно, ядящи-ядящи-ядящи какво???

Но нека да забравим всичките тези глупости. Нека да слезем от облаците и здраво да стъпим на твърда земя и да останем там. Ние не отиваме никъде, не поне и за дълго време. Всъщност все още не сме готови да ходим никъде. Това е опитното ни поле. Ще стоим тука докато завършим образованието си! Трябва да растем духовно и да станем искусни в живеене според принципите на Царството и да ходим според ума, природата и волята на Татко в собствения ни живот. Църквата дори все още не е направила това.

Хората постоянно се взират в небесата очаквайки Исус да дойде с блясък по небесата, за да ги грабне и да ги отнесе, но духовете им никога не са били изпълнени с тези показателни думи: „**Който ни избави от властта на тъмнината, и ни пресели в Царството на Своя скъп Син**“ (Колосяни 1:13). Не е ли това едно показателно изявление? Докато проповедниците говорят гръмка и бълнуват и спекулират относно „грабване“ и проповядват за останки от автомобили, влакове излезли от релсите си, разбити самолети, докато телата на светиите се носят в атмосферата, има някои смирени синове на Всевишния Бог, които имат очи да видят и да открият процеса, който СЕГА СЕ СЛУЧВА във всеки вярващ, който сериозно натиска към прицелната точка на наградата на висшето призвание на Бог в Христос Исус.

Нашето гражданство в този настоящ век е отменено и ние сме получили ново гражданство във вечната и неумираща област.

Поради тази причина Павел написа, казвайки: „Вашето гражданство сега е в небето“. Ние бяхме граждани на друга земя, мрачната земя на страха, ограничението, скръбта, греха и смъртта. Ние бяхме с различен говор и култура, но сега пресякохме. Променихме гражданството си и нашата вяроност от едно владение към друго. Ние се

отрекохме от нашето съществуване в земната област заради един нов живот в небесната област. Отрекохме се от нашата вяроност към настоящата световна система, нейните обичаи, начин на живот, мисловни процеси, мъдрост, знание, пътища и религия, за да станем участници в едно ново и небесно гражданство, говорители на един нов език, разкриващи неговата красота и обичаи, култура и начин на живот, участници в неговото по-висше вдъхновение, в неговата мъдрост и знание, и изявяващи неговата истина и славата на безкрайния живот.

Ако всичко, което можете да видите е скръб и проблеми, болка и беда, грях и зло, престъпност и насилие, похот и алчност, гняв и съд, антихрист и скръб, тогава вие все още живеете в погрешната страна!! „ГОРКО на ЖИТЕЛИТЕ НА ЗЕМЯТА!“
„Нашето гражданство е в небесата, откъдето и с нетърпение очакваме нашия Спасител и Господ Исус Христос. Който ще промени нашето нисшо тяло, за да може да бъде съобразено с Неговото славно тяло, според работата, чрез която Той може дори да покори всичко на себе Си“. (Филипяни 3:20-21).

ГЛАВА ПЕТА – ПРИТЕЖАВАНЕ НА ЗЕМЯТА

Силата да се простира към по-високи неща от тези от обикновения живот, е във всеки човек; неговите мисли са семената, които той сее, неговите мисли и желания ще бъдат реколтата, която той жъне. Най-великото семе, което може да посее е мисълта, че може да достигне някаква висота. Желанието е пламъка, който ще извърши всичко. Усилвайте желанията си докато загорят като огън във вас. Силното желание изрязва модела в духовната област и събира материалната субстанция, за да постигне модела, за да го направи реалност. Простите желания и влечения рядко се осъществяват. Когато силата на желанието е изпитано чрез търпението, издръжливостта и настойчивостта на човека, то ще му бъде дадено.

Нашето мислене може да контролира желанията ни, защото чрез правилно мислене можем да се освободим от страхове, съмнения, апатии, омраза, объркване, тревога, несъгласия и т.н. **„Кое е истинно, което е благородно, което е справедливо, чисто, възхитително и с добра репутация, ако има нещо добродетелно, мислете за това“** (Филипяни 4:8). **„Сложете ума си (мисленето си) на горните неща, а не на земните“** (Колосяни 3:2).

Естествения ум е ума, който прокарва състоянието на човешкото сърце. Това не е същия ум, който разбира как да караш кола, да сготвиш ястие, или да имаш похот към някой от противоположния пол, който също разбира тайните на небесното Царство. Въобще не е той!!!

Обещанието е сигурно: **„После ще ви поръся с чиста вода, и ще бъдете чисти... също ще ви дам и ново сърце, и ще сложа във вас нов дух, и ще отнема каменното (Духовно неотговарящото) сърце от плътта ви, и ще ви дам (меко, податливо, откликващо) сърце от плът. И ще сложа във вас Духа Си, и ще ви направя да ходите в Моите постановления, и ще пазите съдбите Ми, и ще ги вършите“** (Езекиил 36:25-27).

Новото създание, за което говори Духа е благословено не само с ново сърце и нов дух, но също и с НОВ УМ. Защото Павел казва: **„Кой е познал ума на Господа? Но НИЕ ИМАМЕ УМА НА ХРИСТОС“** (1 Коринтяни 2:16). Чрез възстановяване в нас има, отвъд областта на нашето съзнателно знание, божествен живот. Детето на Божия Дух е неуморно, винаги растящо и узряващо, за да вземе контрол над цялото ни същество, и да ни промени в Божия образ.

Искам да знаете къде е всичко – всичко е точно там, където сте вие – ВЪВ ВАС!!

От позитивната страна – Бог е във вас, Христос е във вас надеждата на славата, словото на Христос обитава във вас чрез вяра, тялото ви е храма на Святия Дух, Който е във вас, Божията слава е дошла върху вас и се издига над вас ОТВЪТРЕ, чудесния ум на Христос е във вашия ум и Божието Царство е във вас.

От негативната страна – духът на антихрист е във вас, човека на греха седи в Божия храм, който е вашето тяло. **„Който се противи и се превъзнася над всичко, което се нарича Бог или на което се отдава поклонение, така че седи като Бог в Божия храм, представяйки себе си за Бог“.** (2 Солунци 2:4).

Звярът вилнее в ненаситните емоции на вашата душа, образа на звяра се вижда във вас чрез външните ви действия, природата на голямата блудница, която седи върху много води (хора) е във вас и древната змия, дявола, и Сатана, е във вас. Духа, който сега работи в синовете на непокорството. (Ефесяни 2:2).

Ние сме вкусили някои от плодовете на обещаната земя, както децата на Израел. Но дори не можем да си помислим да напуснем мястото, което познаваме и в което се чувстваме сигурни, и да отидем марширувайки да завладеем цялата земя, Царството. Начина на мислене на повечето християни е „докъдето съм стигал е достатъчно, изучаване на Библията, молитвени събрания, неделни служби, чувствам се сигурен“. Но ще се задоволим ли с простото възнаграждение на нашето наследство, или ще се надигнем от тази пустиня и ще последваме нашия „Исус Навин“ от татък Йордан, за да завземем, да влезем и да притежаваме напълно цялото славно наследство от земята, което Бог ни е дал, „ЦАРСТВОТО“?

Има издигане на едно ново поколение, което е чуло зова на тропета. Мойсей, Божия слуга е мъртъв, старият църковен ред на служение премина. Нови хора се подготвят да последват своя небесен „Исус Навин“ в пълнотата на славата и силата на Божието Царство. Бог е обещал, че земята е наша, ако само слушаме гласът Му и се покоряваме. Единствените истински врагове са страхът и неверието. Нещото, което държеше Израел вън от земята беше едно сърце на неверие. Но Бог е обещал: **„Бъди силен и насърчен, и Той ще укрепи сърцето ти“.**

Онези, които шпионираха ханаанската земя, казаха от една страна, че земята беше изключително добра, но от друга страна е невъзможно да се влезе в нея.

Колко често лукавия дявол на неверие ни казва същото нещо относно влизането в Царството? „Не говори за победа над врага, или за ходене в Божията природа, и не говори за това да станем свършени, никой не може да бъде свършен в този свят, не говори за побеждаване на смъртта, всяко тяло умира“. „Няма начин, по който да можеш да станеш изявен син на Бог, не си мисли, че можеш да имитираш Исус, никой не може да се мери с Него“. Всичко това са зли известия, носени от едно зло сърце на неверие.

Ние трябва да молим Господ да ни избави от злото сърце на неверие. Трябва да застанем на страната на Исус Навин и Халев, който имаше различен дух, и да прокламираме чрез вратата на Божия Син в нас, че ние можем да се надигнем и да превземем земята в нашия живот. Трябва да имаме вяра във възкресенската сила в нас.

Господ е обещал това, но ние трябва да го завладеем. Той ни е дал победата, но ние трябва да я преживеем. Това е нашата част, и ние трябва да я вземем. Пълнотата на Царството понастоящем не е в наше притежание, но Той ще ни направи способни да го завладеем.

Как завладяваме Царството? **„Насилниците го вземат със сила“** (Матей 11:12). Матей казва: **„от дните на Йоан Кръстител, Божието Царство страда от насилие“.** Лука казва: **„от дните на Йоан Кръстител Царството се проповядва и хората се натискат в него“.** Всеки автор изразява със свои думи мисълта дадена от Исус.

Проспекта на това е завладяването на Ханаан, Старозаветния преобраз на нашето завладяване на нашето наследство в Христос.

Когато Израел отидоха да завладеят своето наследство, те претърпяха насилие, и те се натиснаха по своя път в земята и с насилие я завзеха насила. Това е картината, която Святия Дух е нарисувал за това какво означава да завземеш Царството.

Насилието може да се случи само, където е установен противник. Със сигурност в Божието вечно Царство няма насилие. Исус учеше **„Царството Ти да дойде, волята ти да се върши на земята както е на небето“**. Днес ние знаем, че **„Божие Царство е в нас“ (Лука 17:21)**. Това ни показва, че Царството може да претърпи насилие само във вярващия, където действат и Божия Дух и духът на противника, където духа и плътта воюват един срещу друг, и където ума на Христос и плътския ум се стараят да контролират.

Насилието, за което Той говори е насилието, което се извършва за себето, плътската природа, плътския ум и човешката воля, които всички воюват срещу Живота на Бог и пречат на човека да влезе в Царството. Ние трябва да се насилим в собствената си земя, със себето, с препятствията отвън и отвътре, за да завладеем обещаното Царство. Никога не забравяйте, че това е възможно, и Бог очаква да наследим Царството, докато живеем на земята. Да завладеем царството в нас ще изисква голямо усилие. Ние трябва да се **„Борим да влезем през тясната порта“ (Лука 13:24)**. Духа на света, духа на собствения ви естествен ум, ви се противи. Вие трябва да се **„биете в добрата битка на вярата, държейки се за вечния живот“**.

Небесното Царство не е за добронамерените, а за ОТЧАЯНИТЕ. В един смисъл на насилие, ние трябва да се бием в нашия път с всеки противник и да завладеем земята на Христос в собствения ни свят.

Завладяването на Царството не е пикник с неделното училище. Това ще означава СЪПРОТИВА, ОПОЗИЦИЯ, СПОР, КОНФЛИКТ, БОРБА, КОНФРОНТАЦИЯ, НАПАДЕНИЕ, АТАКУВАЩА БИТКА, ВОЮВАНЕ (2 Коринтяни 10:3-6). Да се завладее Царството е нещо, което изисква усилие и което ще изисква всяка част от ума, сърцето и духа, които човек може да събере.

Павел каза: **„Аз натискам (тежа върху, притискам, налагам, подтиквам) към целта на горното призвание на Бог“**. Но Царя, който води битката е точно в нас, за да ни даде възможност да извършим нещата, които, сами по себе си, никога не можем да извършим. Последния спор за владението на земята се е разгорещил. Превъзходството на Божието Царство над всяко друго царство и власт сега се предявява, без земни оръжия за воюване, а с духовните оръжия на молитва, вяра и БОЖИЯТА СИЛА. **„Царствата на този свят стават Царствата на нашия Господ и на Неговия Христос“**. (Откровение 11:15).

Цялото творение стене, очаквайки изявяването на Божите синове“ (Римляни 8:22). Божиите синове са определени (да завладеят) НАСЛЕДЯТ всичко.

„Бог, през тези последни дни, ни говори чрез Сина Си, когото постави за наследник на всичко, чрез когото и направи световите“ (Евреи 1:2). **„Самия Дух свидетелства с нашия дух, че сме Божии деца, и ако сме деца, тогава сме наследници на Бог и сънаследници с Христос, ако наистина страдаме с Него, да можем също и да се прославим заедно“ (Римляни 8:16-17)**.

Ние прекосяваме, за да завладеем, излезли сме от пустинята, този стар църковен ред, завземаме, завладявайки земята, в която живеем. Време е за нас да завладеем нашето наследство и да ходим както ходеше Сина Модел, правейки само това, което Татко Му казваше да прави, и казвайки само това, което Татко Му казваше да казва.

ГЛАВА ШЕСТА – ЦАРСТВОТО ВЪТРЕ

„Божие Царство не идва така че да се забелязва, нито ще кажат: „Вижте тука!“ или „Вижте там!“ Защото наистина Божието царство е във вас“. (Лука 17:20-21).

Мястото за воюване с греха и беззаконието и покварата е в човешките сърца. Всички други победи ще бъдат само временни докато не спечелим победата тук за нашия Цар. Човешкото сърце е истинската крепост на беззаконие, бунт и зло. Ако то е покорено и очистено, и Царя управлява там, другите победи са лесни. Форми на злото, странни, ужасни и явни, са надделявали в света още от Каин и Авел. Съставяни са закони от всички нации и общества, за да потушават неправдата, но злото е ставало много опитно и е преживявало всяка програма да бъде обуздано или изкоренено. Хората са поощрявали образованието, за да реформират навиците и склонностите на хората, но под покривалото на културата, просташки страсти все още владеят сърцето. Хората дори са се опитвали да изгонят дявола, да прогонят нечистия дух, но греха е намирал нови изтънчености и е приемал различни форми. Отчаяни от последната победа хората са стигнали до там да вярват, че греха не може да бъде унищожен.

Божие Царство е управлението и царуването над всичко. Основата на това Царство е в човешкото сърце. Света все още не е бил свидетел на нищо като тоталното и абсолютно управление на Бог, с изключение в живота на Исус. Но е имало нарастване на Неговото Царство от поколение в поколение и от век във век. Сега идва нов ред на земята! Часът на завършека на тялото на Христос, което се е формирало на земята през последните два милениума сега е близо. Века на царуването на Христос в и чрез изявените Божии синове сега е готов да бъде разкрит.

Царуването на Христос в нашия живот е потвърдено когато нашия Баща ни променя, обновява умовете ни, разширява видението ни, укрепва вярата ни, и променя природата ни. Когато Той маха всички религиозни традиции, доктрини и идеи, които не са били от Него, нашия Баща ни подготвя за чистото, свято и правено царуване на Бог в нас и чрез нас. В този нов ден Божията любов и Божията сила ще надделеят. Божиите избрани, които гледат лицето на Господа и се променят в Неговото подобие са най-висшето изразяване на Божието Царство на земята. На тях ще им бъде дадено Царството и властта над всичко, за да могат да царуват в любов, милост, доброта, сила и праведност, като не насилват хората да се покоряват, но предават на всички хора трансформиращата благодат на Бог в силата и демонстрацията на Святия Дух без мярка.

Ако всяко човешко сърце беше изчистено, всички злини, беззаконията и неправдите на обществото щяха да изчезнат за една нощ. Никакви движение, закони, програми или действия нямаше да са необходими. Престъпността щеше да изчезне. Убийствата щяха да престанат. Нямаше повече да се чува насилие в земята. Бандите щяха да се разформироваат сами. Всички улици щяха да бъдат безопасни 24 часа в денонощието. Войните изведнъж щяха да спрат. Подтисничеството и фанатизма повече нямаше да издигат своите срамни стандарти. Тази единствена проста реалност – Христос управляващ като цар в човешкото сърце – носи на земята силата и славата на Божието Царство!! Нищо друго не е нужно. И нищо друго няма да го направи!!

Никога нямаше да има разрушен дом, разбито сърце на съпруга или на съпруг, или изоставени и напуснати деца, ако Божията природа беше написана на сърцата на хората. Нямаше да има никакво зло или неприятности, където и да е по земята, ако Божията природа беше написана на всички човешки сърца, давайки им сърце според

Неговото подобие и ум като ума на Христос. От изкупеното и променено сърце Божията природа тече като река на живот. Ние все още имаме между нас тези, които искат да прокламират буквата на закона от планината Синай – но всички те ще променят тона си, ако застанат с Божието Агне на хълма Голгота.

Защото там те откриват Бог да маха Своя закон от външните каменни плочи, да го пише на телесните плочи на сърцата на новородените хора, които повече не спазват закона и не се свиват от страх, защото духът на този закон е станал тяхната природа, закона на живота в тях. Тук лежи чудесното значение на великата истина, която Исус прокламира, когато каза: **„Царството не идва така че да се забелязва (външно шоу), нито ще кажат, вижте там или, вижте тука защото, ето Божието Царство е във вас“ (Лука 17:20-21).**

Служението на Исус и на ранната църква е прототип на Божието Царство. Като Божии синове, определени да донесат избавление за цялото творение, ще дръзнем ли да последваме в стъпките на Неговата свят мъдрост? Сърцето на всяка социална, икономическа или политическа система лежи в сърцата на отделните мъже и жени. Нови социални структури и системи, нови закони, нови съдебни системи, нови политически системи, нови икономически системи никога не могат да разрешат проблемите на света докато сърцето на човека остава себично. Само когато хората преминават чрез обръщане от егоцентризъм към Богоцентризъм, Божието Царство може да стане реалност на земята.

Всички наши външни проблеми като расови проблеми, национализъм, войни, престъпност, бедност, подтисничество, болести, смърт, всички тези неща са само външните симптоми на едно дълбоко вътрешно заболяване, греха на егоцентризма. Единствената стратегия, която би била победоносна във войната срещу социалните и другите проблеми е атака насочена не срещу някоя нация или нейните институции, а срещу човешкото сърце! Точката на атаката е състоянието на самото човешко същество. Целта на атаката е обръщането и трансформацията на човека докато Божия закон бъде написан в сърцето му.

Ако всеки полицаи в Австралия беше благочестив, изпълнен с Духа евангелист, щеше да бъде извършено повече за закона и реда отколкото всичките пищови и затвори в целия свят. Ако всеки войник по света беше мисионер изпълнен с духа на мъдрост и сила от Бог, щеше да бъде извършено повече за световния мир и за подобряването на обществото отколкото всички войни през историята са постигнали. Казвам ви истината. Помислете за това! Каква невероятна истина разкри Исус в онзи ден, когато прокламира принципа на Царството – **„Ето, БОЖИЕТО ЦАРСТВО Е ВЪВ ВАС!“**

Исус каза на учениците Си: **„По-добре е да отида, защото ако отида Утешителя ще дойде при вас“**, (тогава ще вършите делата, които Аз върших и по-велики дела). И отивайки и връщайки се в Духа, Той щеше да бъде по-близо до човека, въпреки че очевидно изглежда далеч. Той беше подчинен на географско, локално място и време. Но отивайки в прославянето Той можеше да се върне в мощната сила на Духа, вечната река на Божият божествен и вечен живот, да тече и тече и тече, век след век, непрестанно, неограничено и неуморно в човечеството като ЖИВОТ. Моята душа се радва, че Той отиде! И Той дойде отново. Царя на славата дойде в Своя храм от живи камъни и е коронясан в тронната зала на сърцата на изкупените хора, хората, които са ново създание, синовете и дъщерите на Всемогъщия Бог!

Ако Исус беше коронясан в плътта, това нямаше да донесе повече Божието Царство на земята отколкото коронясването на всички царе на света. Ние трябва да коронясваме Господа, Духа, за цар на всяко място от нашето същество, външно и вътрешно.

Думата „царство“ произлиза от двата термина „цар“ и „власт“ = ВЛАСТТА НА ЦАРЯ. То съществува навсякъде, където властта на Христос управлява и господства над сърцата на хората. Христос е великия Цар точно сега, управлявайки всичко заради благополучието на Своите поданици, носейки абсолютно съвършенство и завършек на Своите планове, които Той е планирал преди основаването на света. Той установява Своето Царуване в цялата му власт в Своите избрани на земята. Божиите избрани са седалището на Неговото Царство на земята в това настоящо време.

Въпреки че Той има цялата власт на небето и на земята, Той не управлява никъде в мярката, в която управлява в сърцата на Своите възлюбени синове и дъщери, които са призвани в Неговото Царство и в Неговата слава. Той ще се издигне във власт и слава от този трон в Своето завършено и усъвършенствано тяло, изявените Божии синове, и ще се разкрие като великия побеждаващ Цар. И Той ще започне най-мощния поход, носейки избавление за цялото творение, примирявайки всичко със Себе Си. Тогава всички ще познаят славата на Неговото Царство, когато всеки език изповяда и всяко коляно се преклони, и в онзи ден заявят, че ИСУС ХРИСТОС Е ГОСПОД. При триумфа на Неговото Царство греха, болестите, скръбта, болката и смъртта, всички ще побягнат, за да не бъдат помнени в съзнанието на творението.

Да – Божието Царство е във вас. Копнеете ли да видите мръсотията на телевизията и тресавището на филмите изчистени, политиките да станат честни и почитаеми, сексуалните взаимоотношения осветени, размера на развода да се понижи до нула, образованието използвано като инструмент за прослава на Бог и хиляди други фрапантни болести на обществото изцелени? Има само един начин. Управлението на Бог в сърцата на хората ще промени всичките им връзки. **НОВИЯТ РЕД НА БОГ** работи отвътре навън за обновяването и трансформирането на всяка област от човешкото съществуване. Когато всички области са доведени под контрола на Божията природа възпроизведена в хората, Божието Царство е дошло на земята.

Принципа е колкото ясен толкова и сигурен, **БОЖИЕТО ЦАРСТВО Е ВЪВ ВАС!!** Когато Бог царува в живота на човека, всичките връзки в живота му са доведени до сферата на Царството. Вашия дом ще бъде дома на Царството, с Христос влияейки и контролирайки всичките му взаимоотношения и действия. Вашия бизнес ще бъде бизнес на Царството, няма да бъде воден от духа и стандартите на света, а от духа на божествената любов и праведност. Вашето училище ще бъде училище на Царството. Църквата ви ще бъде църква на Царството, защото Царството е по-велико от църквата. Градът ви ще бъде град на Царството. Държавата ви ще бъде държава на Царството. Правителството ви ще бъде правителство на Царството.

Външния, естествен свят трябва да бъде доведен под властта на вътрешния, духовен свят. Ако небето не дойде на земята, тогава Господната молитва никога няма да е отговорена: **„Твоето Царство да дойде, Твоята воля да се върши на земята както е на небето“**. В същност, това е, което се случва с нас точно сега, когато нашите тела и души са довеждани под властта на живота на обитаващия вътре дух. От властта на духа нашите души са спасени и дори това смъртното ще се превърне в безсмъртно и това тленното в нетление. Святия Дух ни преобръща отвътре. Когато се обръщаме от външното, за да търсим реалността на Христос вътре, ние откриваме, че целта ни не е да правим пари, да събираме неща, или да изпълняваме земни амбиции и удоволствия.

Ако това е нашата цел обаче, тогава трябва да подредим приоритетите си. Вижте, **ВЪТРЕШНИЯ** свят, света, който сте вие, там няма пари и няма неща. Няма нужда от пари и няма нужда от неща. Единствената нужда от пари и неща е във външния свят. Но, ако отидем и търсим външните неща, тогава сме оставили Царството. Не си мислете, казвайки си какво ще ядем? или какво ще прием? или какво

ще облечем? Защото всичко това търсят езичниците (преуспяващите хора). **„Но търсете ПЪРВО Божието царство и Неговата праведност....“ (Матей 6:31-33).**

Божието Царство е във вас. Света на Царството е този вътрешен свят на духа. Има две измерения от „вас“ – вашата външност и вашата вътрешност. Павел говори за тези неща като „външния човек“ и „вътрешния човек“. **„Въпреки че външният ни човек загива, вътрешният се подновява ден след ден“.** (2 Коринтяни 4:16).

Божието Царство носи нов начин на мислене, който изглежда противен на логиката. Той се намесва. Той плаши. Той смайва. Той отваря една област, към която едва можем да протегнем умовете си и духовете си, за да е вкараме в нас. Това е един нов, трептящ, мистериозен, революционен, динамичен, мощен начин на живот. Мъже и жени могат да преживеят Божието Царство в живота си. Всеки в този свят, който е склонен да вземе ума на Христос и да бъде свързан в единство с Бог, може да живее в тази сила и слава всеки ден. Там във вас лежи погребано най-великото от всички съкровища – Божието Царство.

Открийте това Царство днес, дърпайте от неговото богатство, смучете от неговия живот, приемайте от неговата сила и ще станете ново създание, променено в Божия образ. Всичко, което е истина за Бог лежи в това Царство, защото това е Божия образ създаден в човека от началото, сега погребан дълбоко под развалините на плътския ум и плътския начин на живот. Той е там и е ваш, можете да го вземете. Само земята, земността на вашето себе, вашите душевни емоции, вашето плътско съзнание, трябва да се махнат преди Божия образ да може да бъде видян. Той все още е там във вас, няма значение колко слаби, грешни или изгубени може да се чувствате, или колко ужасно може да сте се провалили!!!

Точно както отнема време да се научите да работите с някоя нова компютърна програма, също така отнема време да се научите да ходите в новата програма, която Бог е инсталирал в живота ви. Технически Той ви е обърнал на обратно от това да работите с програма, която води в посоката на смъртта и ви е показал новата, която е Неговата програма на живот. Но ние толкова сме свикнали да функционираме със старата, че отнема време да се приспособим към новата. Не е нужно да бъдете смачкани, когато чувствате, че не действате напълно по начина, по който Бог иска да действате. Никой от нас не се научава за една нощ. Всеки от нас открива, че ние се обръщаме към старата програма на греха и на смъртта от време на време. Важното нещо е да не позволявате това да ви обезсърчава. Това е бавен, но постоянен процес на обучение, който ще продължи през целият ви живот. **ТОВА Е, ЗА КОЕТО СЕ ОТНАСЯ ИЗКУПЛЕНИЕТО!!!!**

ГЛАВА СЕДМА – ИДВАНЕ ВЪВ ВЪЗКРЕСЕНСКА СИЛА

„Защото нашето гражданство е в небето, откъдето очакваме Спасителя, Господ Исус Христос, който ще промени нашето унижено тяло, за да бъде съобразено с Неговото славно тяло, според работата, чрез която Той може да подчини всичко на Себе Си“. (Филипийци 3:20-21)

Помислете!

Имало е всеобщо погрешно разбиране на Божието Слово из целия християнски свят относно идването на Господа, защото е ясно, когато разглеждаме писанията по темата за идването на Господа, че преди всичко това е една ДУХОВНА изява на Него, и ЧРЕЗ Неговите хора. Павел свързва идването на Господа с едно мощно откриване на живота, славата и силата на Бог В светиите.... **„И да даде на вас, които сте**

обезпокоени почивка заедно с нас, когато Господ Исус може да бъде разкрит от небето със Своите мощни ангели....когато Той дойде, за да се прослави В СВОИТЕ СВЕТИИ, и да се покаже възхитителен ВЪВ ВСИЧКИ ОНЕЗИ, които вярват в този ден“. (2 Солунци 1:7 и 10).

Очевидно, това откриване на Христос В и ЧРЕЗ Неговото тяло (църквата) е идването на Господа, и сигнализира пълното изразяване на цялостта на Неговия Живот и победа В Неговите светии.

Божията цел в изкуплението на човека не е просто да ни избави от наказанието за греховете ни, но да ни сътвори наново, да направи нови създания от нас, нов вид човек в образа на Този, който ни е създал. Ние трябва да съблечем образа на земния и да облечем образа на небесния, трябва да бъдем променени от естествените, земни живи същества, които сме, за да бъдем пресътворени като духовни, небесни същества. Това не е опция, задължително е, необходимо е, ако ще наследим царството.

Писанията заявяват: „И както сме носили образа на земния, така трябва да носим и образа на небесния“. Каква удивителна цел е това! Да бъдем променени от това, което сме създадени в естественото, да бъдем трансформирани, да бъдем променени, да бъдем преобразени в образа на небесния....Въображението са разклаща да си мислим за такава промяна, но трябва да се променим, ако ще наследим обещанията!!!

„Докато гледаме като в огледало, славата ма Господа, ние се променяме в същия образ от слава в слава, като от Духа на Господа“ (2 Коринтяни 3:18). Помислете!

Чрез Своето възкресение Исус отвори за човека отново духовната област, тази област, където живееше първия Адам, (той беше на земята и в духовната област) докато съгреши. След като се преобрази, Исус беше в духовната област докато беше на земята.... **„Където съм Аз можете да бъдете и вие....“ (Йоан 14:4).**

ИСУС е чудесния пример за живеене и ходене в областта на небесното Царство. Той дойде на земята и ходеше сред хората в тяхната област. Но в същото време Той ходеше в небесната област. Той беше духовен и небесен човек, сред хората. Той имаше власт над тях. Никога човек не е живял както е живял този човек. Никога човек не е говорил както е говорил този човек. Нито пък човек е вършил мощните дела, които Той е вършил. Той живееше на земята, но дойде от един по-висш свят и живя според законите на този по-висш свят. И Той направи този небесен свят на разположение за вас и мен. Това е, за което Исус говореше, когато проповядваше за Божието царство и декларира: **„Времето се изпълни, и небесното царство наближи, покаяте се и вярвайте в добрите новини!“** Думата преведена „покайте се“ тука, на гръцки е МЕТАНОЕО, което означава да промениш ума си, или по-точно, да имаш различен ум.

След Неговото преобразяване, Исус ходеше в духа докато все още беше на земята..... Вижте, че областта на духа не е някъде там горе, тя е тука, но ние не можем да я видим докато все още живеем в плътта. Ако Бог реши да вдигне покривалото от духовните ни очи, ние ще видим чудесата на небесата, точно както Гиезий видя огнените колесници когато, по молба на Елисей, Бог му отвори очите, за да може да види в духовната област. Гиезий видя огнени колесници около себе си, те не бяха слезли от небето, те бяха там през цялото време. Както Авраам, когато седеше пред шатрата си, когато изведнъж видя Господа и ангелите, те не слязоха от небето, те бяха там през цялото време.

След възкресението Му, Исус се явяваше на учениците Си, говореше с тях, и след това изчезваше. Той не отлиташе на небето, просто пристъпваше в областта на духа, която не е далеч от никой от нас. Когато сме умрели за нашата себична природа и Той, напълно обитава в нас, ще бъдем както беше Той, на земята и в духа.

„Когато Той се яви (в нас) знаем, че ще бъдем като Него, защото ще Го видим както е, (и както е Той така сме и ние в този свят). (1 Йоан 3:2, 4 и 17). Нашия Баща ни призовава в синовство в този час, така че Божието Царство да дойде на земята, и Неговата воля да се върши на земята както е на небето.

Духовния свят е свят, с който се запознаваме когато ходим в Божия Дух и преживяваме повече и повече нашето единство с Татко. Това е един свят толкова чудесно реален, че когато веднъж са ни отворени очите за тази небесна област, естествения свят ще стане незначителен за нас..... От това неизбежно следва, че човешкото същество, което е неприспособено към духовния свят, трябва да бъде променено от Божията сила... точно както една птица се нуждае от голяма промяна, за да може да живее под водата, или една риба да живее във въздуха.

Господ обещава много по-голяма промяна за тези, които са предопределени да бъдат разкрити като Божии синове със сила. Павел написа: „**Както сме носили образа на земния, така трябва да носим и образа на небесния**“. (1 Коринтяни 15:49). Той също обяснява как се случва тази промяна. „**Докато гледаме като в огледало, славата на Господа ние се променяме в същия образ от слава в слава, чрез Духа на Господа** (2 Коринтяни 3:18).

„**И не се съобразявайте с този свят, но се променяйте (преобразявайте) чрез обновяването на ума ви**“. Павел казва, че трябва да се променяме (видоизменяме) в небесния образ. Бог ще видоизмени дори нашите унижени тела. „Метаморфо“ просто означава „да се промениш в друга форма“. Метаморфозата е промяна, която се случва ОТВЪТРЕ. Ние не се променяме от външни сили действащи върху нас, но чрез избликването на нов вътрешен живот отвътре, самия живот на Исус Христос!!!

Толкова много от хората на Господа седят със скръстени ръце, чакайки някаква промяна в сладкото нани-нани, когато Бог ясно показва, че този процес на промяна вече е започнал. Това е, което трябва да се случи в нас, ние трябва да се променим от това, което сме започнали да бъдем, в едно доста различно създание по форма и природа. Естествения човек е създаден за земята, и главната му грижа е в задоволяване на естествените апетити („**които са според плътта мислят за плътските неща**“) и нещата на духа имат много малко значение за него. Много е важно умовете ни да бъдат обновени...

През целият си живот ние сме били подчинени на робството на покварата и на смъртта, която се корени в ПЛЪТСКИЯ УМ.....**„да бъдеш с плътско мислене е СМЪРТ“ (Римляни 8:6)**. Това е Божията дефиниция за смърт, и според Божественото вдъхновение, смъртта е В УМА!!! „Изцяло в ума е“, казват те. Въпреки че може да се казва на шега, това е божествена истина.

В същата глава е представена една допълнителна истина, показваща, че трансформацията на тялото започва с обновяването на ума, защото апостола казва: „**да бъдеш с ДУХОВНО МИСЛЕНЕ е живот и мир...**(Римляни 8:6). Живота също е в ума!! „**Ако духа на Този, който възкреси Исус от мъртвите живее във вас, Този, който възкреси Христос от мъртвите ще даде ЖИВОТ и на вашите СМЪРТНИ ТЕЛА ЧРЕЗ ДУХА СИ, КОЙТО ЖИВЕЕ ВЪВ ВАС**“. (Римляни 8:11).

Ако някога е давана причина за промяна на ума, промяна на мисленето, пробуждане на съзнанието, то трябва да е тази!!!... „Променяйте се (видоизменяйте се) чрез обновяването на ума си“. Това е завършването на старият ни начин на мислене, на грешното съзнание за грях и смърт и активирането на нов начин на мислене – духовното съзнание за ЖИВОТ В ХРИСТОС, което носи промяната, изработва промяната, и завършва промяната докато нашата промяна в небесното е завършена в

дух, душа и тяло. **„Защото, ако живеете според плътта ще умрете! Но, ако чрез Духа умъртвявате делата на тялото ЩЕ ЖИВЕЕТЕ“!! (Римляни 8:13).**

Ние сме прегърнали много теории за това как трябва да се извърши това, но в едно величествено връхлитане на вдъхновение Павел поставя настрана всички теории, за да ни каже, че трябва да бъдем променени **ЧРЕЗ ОБНОВЯВАНЕТО НА НАШИЯ УМ.**

„Ум“ означава мислене, интелект, разсъждение, усет, принцип на размишление... Мисленето е размишление. Обновяването на ума означава поправка, преустройство, препрограмиране на нашите мисловни модели и процеси. От самото начало на нашето детство ние сме били обучавани с лъжата, че трябва да очакваме да умрем. Смъртта е станала един приемлив начин на мислене, и докато Христос не дойде декларирайки **„Аз дойдох, за можете да имате ЖИВОТ“**, смъртта царуваше. Христос порази смъртта. Когато стария плътски и човешки ум винаги има мисли за грях и смърт, той ни оставя смъртни, разлагащи се и непроменени. Новия ум обаче, е ума на Христос. Ума на Христос съдържа интелекта, мисловните модели, принципите на размишление на Този, който победи и греха и смъртта и пребъдва завинаги в живота и безсмъртието на божеството..... **„ЗАКОНА НА ДУХА НА ЖИВОТА В ХРИСТОС ИСУС МЕ ОСВОБОДИ ОТ ЗАКОНА НА ГРЕХА И НА СМЪРТТА“** (Римляни 8:2).

Малцина вярват, че духовното тяло може да бъде облечено тук и сега, докато стоим на земята. Вие вярвате ли? Трябва да вярваме, че е възможно да бъдем променени, трансформирани, преобразени в цялостния човек тук в този живот.... И тъй като не можем, чрез никакъв естествен процес, да извършим това сами, ние трябва да бъдем склонни и готови да дойдем под дълбокия мистериозен процес да позволим на ума на Христос да унищожи плътския ум, да позволи на закона на живота да анулира закона на греха и на смъртта в тайните места на нашето съзнание.

Тайната е да **ЖЕЛАЕТЕ** да получите своето наследство, което е да станете **БОЖИЙ СИН ДОКАТО СТЕ НА ЗЕМЯТА.** Когато желанието дойде, то е дърво на **ЖИВОТ**.... Тайната е **„ХРИСТОС ВЪВ ВАС НАДЕЖДАТА НА СЛАВАТА“.**

Бог ще събори всичко, което би ни попречило да се доберем до Неговия живот в нас. **„Този, който е започнал добра работа в нас ще продължи докато Христос е изобразен в нас“.** Божиите избрани са минали през всички работи и действия на Бог, особено през последните няколко години, за да може Христос да бъде напълно оформен в нас като **ЖИВОТ.** Ние трябва да Го познаваме като **ЖИВОТ** в нас преди да може да има изтичане на този **ЖИВОТ** от нашето същество.

Ние се учим да познаваме величието на Неговата сила отвътре чрез собственото ни преживяване, за да може Бог да има хора, чрез които да може да изяви Себе Си без **ЗАДРЪЖКИ,** без **ОГРАНИЧЕНИЕ,** без никакво **ЗАТРУДНЯВАНЕ НА ПЪЛНИЯ ПОТОК НА НЕГО,** така че това да бъде **ПЪЛНАТА ИЗЯВА НА НЕГОВАТА ЛЮБОВ, БЛАГОДАТ, МЪДРОСТ, СИЛА, ЖИВОТ, СПАСЕНИЕ И ИЗБАВЛЕНИЕ НА ЦЯЛОТО ЧОВЕЧЕСТВО,** това са хора, които повече не търсят Божиите дела, въпреки че делата Му са чудесни, но са съзнателни за Самия Бог. Река на живот, тези хора повече не прокламират просто доктрини, символи на вярата, ритуали, преживявания, програми или дела, а Самия Господ като **ЖИВОТ** и **СВЕТЛИНА** и **ЛЮБОВ, БОГ** изявен в плътта.

Бог копнее за часа на изразяването и откриването на Него чрез синовете Му. Това е разкриването на Исус Христос чрез човека. В тези предстоящи благословени дни на изявяването на Божиите синове настоящата „частична“ реалност на църквата ще премине. Защото, в светлината на **НЕГОВАТА ПЪЛНОТА,** това ще изглежда като звънтяща мед и дрънчащ кимвал и няма да има какво да представи. Църковната система от стария ред ще бъде погълната в изтичането на Божията пълнота в Неговите синове.

И в онези дни хората ще открият, че се движат към спасение, после, че се движат към филтрирането на Духа, и към славата на Господа в цялото й величие, толкова лесно колкото човек се обръща днес, понеже Личността на Христос идва на фокус, и Самият Той идва до изразяване чрез Неговите избрани. Телата на хората дори ще бъдат променени, за да бъдат оформени като Неговото славно тяло (**Филипяни 3:21**) когато Божиите синове излязат, за да освободят ТВОРЕНИЕТО от робството на покварата!

Има едно измерение на откровението на Исус Христос, което превишава говоренето на думи, писането на книги, проповядването на проповеди, и изявата на дарби и дела. Откровението на Исус е това, от което се нуждаем в този час! Само една настояща намеса на Божествения ум и воля, само една настояща поява на Божествената Сила и Слава, само едно настоящо възклицание на Божествения Дух на Живот ще могат да избавят творението. Ако Бог не даде служение на Духа на мъдрост и сила, за да посрещне нуждите на света, те няма да бъдат посрещнати. След две хиляди години на църковен ред те не са посрещнати! Няма бутони, които да се натиснат, за да могат да се разрешат сложните и плашещи проблеми, които съществуват в света днес!! Колкото по-далеч се придвижваме в Бог, толкова по-безпомощни сме за себе си, защото нашата нищожност се увеличава в Светлината на Неговата Слава.

Часът на разкриването на Божията слава е близо. Нека Бог да даде на всички, които Го схващат разбирането, че от това време нататък Бог не е заинтересован от това, което е направил за вас. Отсега нататък трябва да бъде **„Когато Христос, който е нашия живот се яви...“** Ако има ум в нас, това трябва да бъде ума на Христос, не нашия религиозен ум, който е бил обработван през годините. Отсега нататък не трябва да бъде вашият ум стоящ върху Бог, трябва да бъде **Неговия ум във вас.!**

Това, на което сме били свидетели и което сме свидетелствали години наред е било Божието дело, Неговото спасение в нас, Неговия мир в нас, Неговата победа в нас, как сме станали продукт на Божието дело. Но Божията цел не е да бъдем свидетелство за Божието дело, а по-скоро да дойде откровение за Него, и това откровение ще бъде Христос. Това е, което Святия Дух има предвид с **„откриването на Исус Христос“!!** Това няма да бъде откриване на Неговата благодат, или на Неговата доброта, или на Неговите дела, или на нещо друго, но разкриването на Личността на Бог в Неговите синове!!

ГЛАВА ОСМА – НАРАСТВАНЕТО НА ЦАРСТВОТО

Божиите синове не трябва да се страхуват с минаването на времето, защото времето е на наша страна. Историята изработва нашите цели, които са според Божия план за вековете. Преди почти четири милениума Бог се яви на Авраам с обещанието, че чрез него и неговото потомство всички семейства на земята ще бъдат благословени. Авраам беше само един човек посред езическия свят на фалшиви богове и суверна религия. Как може да се реализира такова обещание? Трябваше ли да създаде организация, да измисли стратегия и да започне да записва работници, които да помогнат за осъществяването на целта? Въобще не! Той стоя във вяра в Бога, който обеща и не залитна в неверие. Той не направи нищо повече от това. Той разбираше, че това беше Божията странна работа, а не човешка.

Минаваха векове монотонно и без особени събития до деня, в който Бог се яви на Мойсей в горящия храст в задната част на пустинята. Набързо се задвижиха събития, които изкараха умноженото семейство на Авраам от Египет и ги оформиха в нация в подножието на планината Синай. Четиридесет години по-късно Бог им даде тяхната

земя в Ханаан, според обещанието Му към техния баща Авраам, и накрая те станаха сила, която да може да се брои сред народите. След това минаха петнадесет столетия докато ангел Гавраил беше изпратен при една млада девица в Назарет, за да извести: **„ето, ти ще заченеш в утробата си, и ще родиш син, и ще Го наречеш Исус. Той ще бъде велик, и ще бъде наречен син на Всевишният, и Господ Бог ще Му даде престола на баща Му Давид. И Той ще царува над дома на Яков завинаги, и Царството Му няма да има край“** (Лука 1:31-33).

Исус дойде в този свят по времето на римската империя. Беше разпънат на римския кръст, беше пронизан с римско копие. Но, слава на Бога! Той разчупи връзките на смъртта, строши мощта на Рим, и възкръсна като побеждаващия Христос. И не само това, той се възкачи като победител над греха и над всички сили на тъмнината, свеждайки до нула княза на този свят, донасяйки вечно изкупление и вечна надежда за един изгубен свят и примири всичко със Себе Си. Той седна от дясната страна на Величието на Високо и изля върху първите поданици на Неговото Царство дара на Святия Дух. Божието Царство беше родено, и събра от юдеи и езичници огромно множество в лоното си. Какъв поток на светлина, на слава и на сила слезе върху света чрез служението на смирените последователи на Агнето!

Какви славни дни бяха това! Как Бог благослови хората Си! Мощни чудеса и знамения се извършваха докато Бог потвърждаваше Своето слово със следващите го знамения. Божието слово помазано от Святия Дух, помете света както огъня помита храст. То обиколи планините и прекоси океаните. Накара царе да треперят и тирани да се страхуват. За тези първи християни се е казало, че са обърнали света с главата надолу...толкова беше мощно тяхното послание и дух! Познаването на славата на Господа покри земята както водите покриваха морето. Езичеството се срути. Мощната римска империя закри езическите си храмове, прибра в ножницата си меча на преследването и седна като ученик в краката на Христос и на Неговите апостоли. Исус каза: „Аз ще изградя църквата Си“ и Той я изгради!

Сега са минали две хиляди години и нищо ново не се е случило! Но ...не можете ли да видите прогресията? Бог се яви първо на един човек, Авраам. Ясно се вижда, че от Авраам произлезе нация. От тази нация дойде Христос. От Христос дойде църквата. И сега, от църквата, ще се роди мъжкото дете, изявените Божии синове, определени да управляват народите с желязна тояга. Служението и управлението на синовството е готово да бъде освободено върху народите по земята.

Ние сме на прага на удивителни събития! Господ Бог на вселената суверенно ще инжектира Себе Си още веднъж в света на човечеството. Божиите синове сега стоят на крилата. Всеки ден ни води по-близо до реализирането на това славата на Господа да покрия целия свят, променяйки и трансформирайки народите, всички хора, всички култури и всичко. Народите ще обичат и ще служат на единния истински Бог и Баща, и ще спрат да воюват. Самата земя ще бъде променена, възстановена в първоначалното ѝ състояние в Едем. Всички народи ще бъдат освободени от робството на покварата, греха, болестта, скръбта и смъртта. Чудесно е, че сме призвани и избрани в това място на историята да влезем в Царството. Пророците са пророкували за този Ден и аз не се съмнявам, че някои от нас ще видим силата и славата му със собствените си очи по време на нашия живот.

Идния век ще бъде такъв, в който ще видим пълнотата на Бог в действие чрез Неговите синове, демонстрацията на мощната сила на Божието Царство. Ние не чакаме някакво жилище на върха на хълма, или колиба в ъгъла на земята на славата, или бели нощници, или арфи, или палмови клонки, или потапяне на краката в някакъв небесен поток. Има работа за вършене! Битка за водене! Победа за печелене! Враг за

побеждаване! Слава за сдобиване! „И повече няма да има смърт“. Това е Божията воля за човечеството НА ТАЗИ ЗЕМЯ, не някъде си в някакво далечно небе. И това е, за което се отнася нашето синовство! Ако само Божиите светии можеха да имат едно отворено видение, което да им даде възможност да разберат славата на Божието намерение на земята, и избирането на човека. Автора на Евреи говори за онези, които са **„вкусали от небесния дар, и са направени участници на Святия Дух и са вкусали от доброто слово на Бог, и от СИЛИТЕ НА ИДНИЯ ВЕК“** (Евреи 6:4-5).

Исус каза относно мощните чудеса, които Той извърши: **„Вие ще вършите по-велики дела от тези!“** Но последователите на Исус до сега вършили ли са някакви по-велики дела от тези, които Той извърши? Книгата Деяния не ги е записала. Нито пък посланията. Нито църковната история. В стоте години след възстановяването на кръщението в Святия Дух в църквата, в петдесетте годни или повече след възстановяването на петкратното служение, дарбите на Духа и пророческия поток, виждали ли сме извършването на някакви по-велики дела от възкресяване на мъртвите, очистване на прокажените, ходене по водата, утихване на бурите, превръщане на водата във вино?? Знаем, че не сме!!

Според Евреи 6:5 всички знамения, дарби, чудеса и слава, които сме преживяли са просто вкусване, едно малко изпробване на **МОЩНИТЕ ДЕЛА НА ИДНИЯ ВЕК, ПО-ВЕЛИКИ ДЕЛА ОТ ТЕЗИ, КОИТО ИСУС ВЪРШЕШЕ ПРЕДИ 2,000 ГОДИНИ!!** Ние сме видели само първите плодове на това, което Бог ще направи чрез Христовото тяло на тази земя.

Виждали ли сме изпразнени болници, мъртвите възкресени нетленни, естества променени, народи обърнати към Бог, съдбоносните проблеми на бедност, престъпност, насилие, войни, поквара и околната среда разрешени, цялата световна система трансформирана? Още не. Но дори **„по-велики дела от тези ще видите“** когато славния ум на Христос управлява и царува на земята чрез изявените Божи синове, носещи **НАРАСТВАНЕТО НА БОЖИЕТО ЦАРСТВО!** Пълнотата на това, което, до сега, е било просто вкусване ще бъде нормалните дела в полза на човечеството в този нов век на Царството. Следващата диспенсация ще бъде толкова различна и толкова по-славна както е била всяка предходна диспенсация до появата на следващата.

Тези, които сега са трансформирани от Духа и събирани в Божия Христос са новото създание (2 Коринтяни 5:17). Колко малко знаехме когато започнахме това чудесно пътуване в Бог, какви слави е приготвил Той за онези, които Го обичат. Божието намерение не е просто да направи частите на тялото на Христос ново създание, а да направи **ВСИЧКО НОВО.**

Божите синове сега са издигани в небесните места и стават едно с Христос, както е било божественото намерение от момента на раждането на творението **„в диспенсацията на завършването на времената Той да може да събере всичко в Христос, това, което е на небето и това, което е на земята, в Него“** (Ефесяни 1:10). Вярвам, че Павел дава най-ясното прозрение в тази свръхестествена тайна, когато пише: **„Според мен това, през което трябва да минем, е нищожно в сравнение с величественото бъдеще, което Бог е запазил за нас. Цялото творение стои на пръсти да види чудесната гледка на появата на Божиите синове. Света на творението все още не може да види реалността, не защото е избрало да бъде сляпо, а защото според Божието намерение то е било толкова ограничено – въпреки това му е дадена надежда. И надеждата е, че накрая целият сътворен живот ще бъде изкупен от тиранията на изменението и разлагането, и ще участва**

в тази великолепна свобода, която може да принадлежи единствено на Божиите деца!“ (Римляни 8:18-21, Филипс).

Каква славна свобода! Какво чудесно намерение! Каква чудесна надежда! Накрая цялото творение ще бъде издигнато в същата тази духовна, небесна, божествена и нетленна област, която Бог сега довежда в Своите синове. Божиите планове са големи колкото вселената! Но това не трябва да изглежда странно, тъй като Бог е създал всичките звезди и планети и всички, които ги населяват. Така че, нетрябва ли огромната вселена да се приспособи към целта на Божието Царство? **„Защото така казва Господ, който е създал небесата; Самият Бог, който е оформил земята и я е направил; Той е не я е създал напразно, Той я оформи, за да бъде населена; Аз съм Господ и няма друг“ (Исаия 45:18).**

Бог е издигнал Своя първороден Син, Исус, до една издигната позиция над всичко, включително и вселената. Той Го е направил Глава над всичко за църквата, и цялата истина е, че Бог Го е поставил също и над всички началства и власти (**Колосяни 2:10**).

Той Му е дал цялата власт в небесата и на земята. Той Му е дал име, което е над всяко име, където и да е. Колкото до позицията, почитта, славата и властта, Исус е по-високо от всички други във вселената, и всичко е покорено на Него и събрано в Него. Той и Неговото управление от синове ще царуват докато всичко във вселената не е доведено до покорство на Него и не резонира с Неговия живот. Когато това стане, Исус ще предаде Царството на Татко, за да може Бог **ДА БЪДЕ ВСИЧКО И ВЪВ ВСИЧКО (1 Коринтяни 15:24-28)**. Всичко във всички области, от дълбините на бездънността до висините над всички небеса, ще намери своята единствена глава в Христос.

„И това е в съгласие с Божието милостиво намерение за управлението на света, когато времената са узрели за това, намерението, което Той е питал в ума Си за възстановяването на цялото творение, за да открие своята единствена Глава в Христос: да, нещата в небето и нещата на земята, да открият своята единствена Глава в Него“ (Ефесяни 1:9-10, Weymouth).

Трябва да бъде ясно за всеки просветен ум, че Бог е в процес на правене на изцяло ново творение, или правене на всичко ново, не просто едно естествено творение, нито дори едно чисто духовно, а едно духовно-физическо. И Исус, първородният на този нов ред творение е **БОГОЧОВЕК** на трона на вселенската власт!

ГЛАВА ДЕВЕТА – НЕБЕСНОТО ЦАРСТВО

В тази глава ще разгледаме значението, важността и великолепието на областта на небесното Царство. Евангелието на Царството не е добрите новини, че ще отидем някъде на някакво далечно небе и ще живеем вечно в един външен рай!

Отиване на място наречено небе не е това, което Исус имаше в ума Си, когато Той провъзгласи небесното Царство. Религиозната традиция относно „отиването на небето“ е толкова силна в християните, че изкривява способността на хората да схващат и да разбират това, което е писано в Божието Слово. Когато наблягаме на идеята за отиване в небето, за да живеем вечно, евангелието на Царството става несвързано. Проповедниците винаги правят глупавото изявление „ако човек не е новороден не може да отиде на небето“. **ТОВА НЕ Е, КОЕТО ИСУС КАЗА!** Това е нелепо извращаване на Словото на нашия Господ. Исус не говореше за отиване някъде – Той ясно каза, че ако човек не е новороден чрез Божия Дух не може да влезе в Божието Царство.

Защо хората си играят с Божието Слово? Защо изкривяват, променят, цитират смесено, представят смесено и извращават добрите новини на Царството? Невероятната тъмнина на плътския ум и невежата глупост на религията са, които правят това! Казвам ви днес, че евангелието на Божието Царство няма нищо общо с умиране и отиване на небето – то има всичко общо с управлението на Бог идващо на тази земя. **Изкуплението не е промяна на местоположението, то е трансформация на начина на съществуване.** Желанието на Татко не е един ден да оставим света и да „отлетим“ в нашето имение на небето. Неговото желание е да оставим света сега и да натискаме всеки ден по-дълбоко и по-дълбоко към дълбините на небесното Царство на земята.

„И аз Йоан видях святия град, новия Ерусалим, слизащ от Бог от небето, приготвен като булка украсена за съпруга си. И чух силен глас от небето казващ, Ето скинията на Бог е с хората, и Той ще живее с тях, и те ще бъдат Негови хора, и Сам Бог ще бъде с тях, и ще бъде техен Бог. И Бог ще изтрие всяка сълза от очите им, и повече няма да има смърт, нито скръб нито плач, нито ще има вече болка, защото предишното премина. И Този, който седеше на торна каза, АЗ правя всичко ново“ (Откровение 21:2-5). Възлюбения ученик Йоан, видя града слизащ от Бог на земята. Той не видя ние да отиваме някъде в пространството. Бог ще усъвършенства Своите избрани тук на земята, с божествен живот, който идва от Бог от небето, и те ще царуват над земята. **„Изведнъж от небето дойде звук на фучащ мощен вятър.....и те се изпълниха със Святия Дух“.** Ето скинията на Бога е с хората! И Той ще живее с тях! Бог идва да живее с човечеството! Това е властта и славата на небесното Царство на земята.

Все пак милиони християни си въобразяват, че ще отидат в един град на небето, за да живеят там с Исус вечно. Мнозина вярват, че някак си ще избегнат „голямата скръб“ като бъдат „грабнати“, отвлечени на небето.

Свидетелството на писанието е точно обратното на детинските суеверия на хората. Бог винаги е слизал при човека. Много отдавна в Едем Господ дойде и ходеше и говореше с Адам. В друг случай ние откриваме, че Господ се яви в Мамриевите полета и ходеше и говореше с нашия баща Авраам. Бог слезе в горящ огън и дим пред лицето на цялата събрана нация на Израел и им даде закона Си. Бог инструктира Мойсей да построи скинията в пустинята, за да може Той да има място за обитаване посред нашите израелски предшественици. Много години по-късно „Словото стана плът и живя сред нас“. Йоан видя града слизащ от Бог, и наистина той слиза от Бог.

Принципите на Божието Царство, праведността, мира и радостта в Святия Дух слизат от небето. Когато природата и характера на нашия небесен Баща са оформени в нас и Неговия скъпоценен ум управлява нашите сърца, Святия Град слиза на земята. С всяка победа над греха и болестите, над ограниченията, тъмнината и смъртта, Святия Град слиза на земята. Той ще продължи да слиза с развиването на тялото на Христос в пълният му ръст. **„Твоето Царство да дойде, Твоята воля да се върши на земята както е на небето“.**

Според възлюбения Йоан всичко на земята ще бъде трансформирано. Той говори за ново небе и нова земя. Той говори за всичко направено ново. Понастоящем небето и земята са напълно отделни състояния на съществуване, но в новия Град на Бог, който Йоан видя в духа, те повече не са две, а едно.

Света трябва да бъде спечелен за Бог, ще има едно трансформирано общество от хора на земята, и накрая земята ще стане небе. Смъртта ще бъде унищожена, и греха и скръбта ще побегнат. Когато Йоан използва езика на Исая относно града, който няма нужда от слънчева светлина, той го има предвид дори по един по-величествен начин. Бог в Христос ще бъде светлината за всеки човешки живот, всички народи ще ходят в

тази светлина, и любовта и братството ще бъдат всичко във всички. Но той смело отстъпва от Старозаветната мечта за Ерусалимския храм. Той казва, че Сам Бог ще бъде храмът, и хората ще Му се покланят в дух и истина.

Поглеждайки назад към оскверняването и разрушаването, което беше сполетяло храма, който някога беше гордостта и славата на Израел, той казва в действителност: Е, нека да си ходи! В най-добрия случай това беше само един красив символ на една много по-красива реалност. Нищо не е загубено под руините на това, което е направено с ръце. Самият Бог е нашия Храм, Бог в Христос! Не се нуждаем от друг! Цялата земя е пълна с Неговата слава, и в Него ние живеем, движим се и съществуваме. Разрушавайки външното това ни връща към вътрешното, това отмахва локалното и временното, за да постави погледа ни на всемирното и вечното.

Небесното Царство е Царството от небето. Къде е небето? Какво е небето? Това място ли е? Планета ли е? Галактика ли е? Отвъд звездите ли е? Състояние на живот ли е? Различно измерение на живот ли е? Ако самият ни Баща е в небето, тогава трябва да знаем нещо за небето, защото то е източника на нашия живот, областта на нашия произход. Ние знаем това, защото Татко, който ни е създал живее в небето, затова ние сме от небето.

Казвайки, че Бог е в небето, Исус нямаше предвид да локализира или постави Бог на едно място. Той не ни говори за място, където е Бог и където Бог живее отделно от всички други места във вселената. Ако това беше случаят, тогава нямаше да има Бог някъде извън това място наречено небе. Онези, които мислят за небето като за място, обикновено мислят, че Бог е много далече. Някак си ние сме възприели идеята, че небето е много далече. Тази грешка се е промъкнала в много песни, които се пеят в църковния свят. Например: „Когато всички ние отидем в небето“ и „Няма ли да е чудесно там“ и химна „Има една щастлива страна много, много далеч“.

И дори в стария химн „Стария груб кръст“ ние пеем: „ТОЙ ще ме призове един ден в този много далечен дом...“ Как сме възприели тази концепция? Със сигурност не и от Исус или от апостолите! Когато Исус говореше с Никодим, Той каза: „**Никой човек не се е качвал на небето, освен Онзи, който е слязъл от небето, сиреч човешкия Син, който е на небето**“ (Йоан 3:13). Това означава, че Исус твърдеше, че докато Той седеше и говореше с този равин, Той Самият действително беше в небето. Това разбира се означава, че небето е тук сега.

Най-лесния начин да се разбере небето е да се осъзнае, че то е, където Бог живее. Следва въпроса, къде е Бог? На някоя планета ли е, на светлинни години от нас? Или е навсякъде, всеприсъстващ? Псалмиста Давид поставя този въпрос: „**къде да отида от Твоего присъствие.....?**“ (Псалм 139:7-10). Има ли някое място във вселената, където можете да драснете една черта и да кажете „Бог е до тук, нататък Бог не съществува. Ако пресечете тази черта ще напуснете Божието присъствие“?

Писанията свидетелстват, че Бог е преди всички неща, Той изпълва всички неща, и Той е по-велик от всички неща. Следователно, абсолютно ясно е, че където има неща, там ще откриете Бог. Има ли някое място, където няма неща? Ако има, човек никога няма да го намери. Тъй като Бог е създал всичко в Себе Си, и изпълва всичко със Себе Си, абсолютно сигурно е, че да откриете края на творението би означавало да откриете лимита на Бог. Бог е неограничен, безкраен, безграничен, непрестанен, неизчерпаем. Творението съществува съвместно с Твореца, затова няма край на космоса, защото няма край на Бог...

Чудесния атрибут на ВСЕПРИСЪСТВИЕТО е една от най-главните части на Божията слава. Божието всеприсъствие (което може да се каже и така, че Бог присъства навсякъде) се корени във факта, че Той поддържа всичко и изпълва всичко и е по-

високо от всичките небеса. Това е свидетелството на писанието. Божието присъствие е с всичките Му творения от всеки вид, и във всяко място от владението Му. Засилете тогава разбирането си и дайте криле на въображението си, и дайте свят страх на сърцето си, докато се опитвате да размишлявате върху тези велики неща **„които око не е виждало, нито ухо е чувало. Нито са влизали в човешко сърце...но Бог ги разкри на нас чрез Духът Си“**.

Когато се опитвате да направите това, вие не можете да ограничите Божието присъствие само до едно място на земята, или в небето. Сега Всемогъщият Баща е изцяло и постоянно с всеки един от нас в цялата завършеност, и в цялата целокупност на Божеството.

В началото на 17-ти век Яков Бьоме, написал: „Ако искате да знаете за небето и какво е небето и къде е то, не трябва да хвърляте мислите си на много хиляди мили, защото това място, това небе на хиляди мили разстояние, не е вашето небе. Истинското небе не е сътворено място, а е несътворено място, и то не се намира на някое специфично място, но е навсякъде, дори на самото място, където вие стоите и действате. Защото когато духът ви във вас може да проникне през и отвъд собствената ви плът и живот, и може да хване най-дълбокото движение на Бог, тогава вие несъмнено сте в небето. И ако очите ви са отворени, трябва да виждате Бог навсякъде в Неговото Небе, защото Небето се намира навсякъде. Например, когато Стефан видя Небето отворено и Господ Исус от дясната страна на Бог, неговия дух не се пренесе някъде в космоса, но по-скоро духът на Стефан се придвижи навътре, в най-вътрешното място, където небето се намира навсякъде, защото Бог изпълва всичко. Има само едно Сърце, едно Същество, една Воля, един Бог, Всичко във всичко“.

Небето не е място, не е географско място – то е сфера или област на реалност. То е измерение на живот. То е ниво на съзнаване на Бог. То е точно толкова всеприсъстващо колкото и Бог е всеприсъстващ.

Небето е областта, в която Бог се познава чрез духа и то е областта, в която Бог може да бъде докоснат чрез Духа. Небето е навсякъде, то е по-близко до вас отколкото въздуха, който дишате, и дори по-близко от кръвта, която тече във вените ви.

В небето следователно, може да се влезе само ОТ ТОВА, КОЕТО Е ДУХ. Ето защо Исус говори за небесни неща на Никодим и каза: „Ако човек не бъде новороден, ако човек не бъде роден отгоре, ако човек не бъде роден от Духа, той не може нито да види нито да влезе в Божието Царство“.